

TimeOut

BARCELONA

#629

OCTUBRE 2022

EL TEATRE QUE VE

LES ESTRENES MÉS ESPERADES DE LA TEMPORADA
I ELS NOMS QUE ENS TATUAREM QUAN ACABI

Moha Amazian

Després de brillar a *Carrer Robadors*, el vigatà protagonitzarà al TNC una obra arriscada, *Bonobo*

2,93€

TE'L PODEM
REGALAR GRÀCIES
ALS NOSTRES
ANUNCIANTS

L

175

LICEUNDER 35

ENTRADES
20€

ETS MENOR DE 35 ANYS?

T'HO POSEM FÀCIL PER VENIR A L'ÒPERA! VOLS SABER COM?

Vine a les sessions Under35, exclusives per a públic jove

ÒPERA + FESTA POSTFUNCIO

Una selecció d'òpera i dansa, amb el millor ambient: DJ i food stands
Consulta tota la programació a liceu.cat

UNEIX-TE A LA COMUNITAT LICEUNDER 35!

i gaudeix dels avantatges exclusius:

- Accés prioritari a la compra d'entrades
- Entrades a 30€ (15 dies abans de l'estrena de totes les òperes i dansa)
- Entrades *last minute*
- Accés a activitats exclusives

DONA'T D'ALTA

I FORMA PART
DEL LICEU DEL FUTUR

liceu.cat

Amb el suport de:

CASA SEAT

Telefónica

Sabadell
Fundació

TimeOut
BARCELONA

MISTINGUETT
MUSICORCSA

Sumari

Octubre 2022

Octubre de festivals

De cine, música, cervesa, teatre, arquitectura, sèries, pensament...
Tenim l'agenda plena!

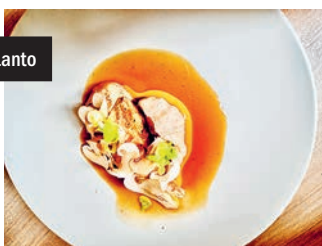
PÀGINES 52-54

Sense cues

Us convidem a cinc restaurants de barri que són patrimoni gairebé exclusiu dels veïns

PÀGINA 46-48

Lanto

RICARD MARTIN

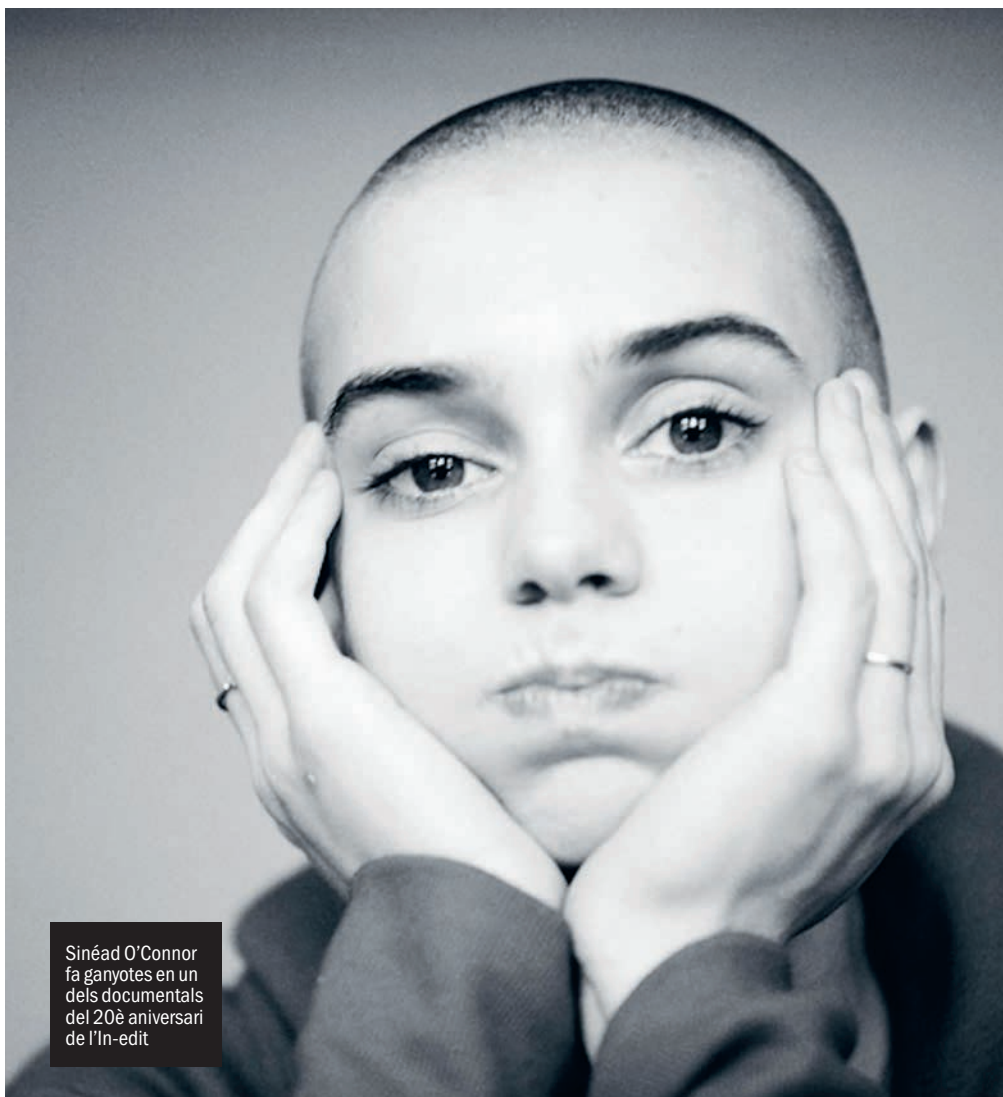
Cine d'aquí

Isaki Lacuesta, Jaime Rosales i Oriol Paulo estrenen pel·lis importants aquest mes

PÀGINA 34-35

Oriol Paulo i Bárbara Lennie

Sinéad O'Connor fa ganyotes en un dels documentals del 20è aniversari de l'In-èdit

TNEEDIT

06. A la ciutat **20.** Abonament de temporada **28.** Quan les nits no s'acabaven **32.** Entrevista a Rupī Kaur **34.** Cultura: Pop mallorquí i 'La gata perduda'. Estrenes de cine, teatre, concerts i exposicions **46.** Menjar i beure **52.** Coses per fer **58.** Viatges: Més enllà de de Londres **60.** Time In: Sèries i llibres

Hola, Barcelona

María José Gómez
Directora

De tant en tant sento la lletania que a Barcelona ja no passen tantes coses com abans (quan?), que la ciutat està abaltida i moixa. Abans m'esforçava a explicar que no, que a nosaltres ens costa molt decidir què destaquem, perquè les propostes són moltes i engrescadores. Ara crec que serà més efectiu brandar aquesta revista. Només a l'octubre comptem més de deu festivals de música, esdeveniments al voltant de la birra de renom internacional, la Biennal de Pensament, l'In-Edit, el 48 Hores Open House, el Viu Montjuïc... El *fomo* cultural, aquest mes, està assegurat.

Octubre també és el mes en què les arts escèniques agafen embranzida. La temporada teatral, que havia començat a mostrar la poteta al setembre, ara ja es mostra de cos sencer, amb estrenes atractives per a tots els gustos. L'oferta és ben suggeridora, i des de Time Out celebrem també la frondositat de sales, festes, iniciatives i llocs per menjar, beure i sortir de festa amb aquest número que vol ser, alhora, brúixola i ham.

Time Out
BARCELONA

Manager Director, Strategy
Eduard Voltas
Manager Director, Sales & Marketing
Mabel Mas
Directora
María José Gómez
Cap de redacció
Borja Duñó
Editors
Ricard Martín, Eugènia Güell i Rita Roig
Director d'art
Diego Piccinino
Disseny
Anna Mateu Mur

Marketing & Innovation Director
Marina Quer
Director d'operacions digitals
Àlex Martíñez
Directora de negoci
Carlota Falco
Directora comercial
Aroa Cervantes
Cap de Brandet Content
Begoña Garcia
Social Media Manager
Susana Diaz
CRM
Júlia Porto
Màrqueting i comercial
Clara Narvion, Mercè Llubera, Mireia Figueras
Coordinadora de publicitat i operacions
Vanessa González
Project Manager
Adrià Busquets

Finance Manager
Marta Tapia
Sales Controller
Guillem Catena
Operacions Executives
Marta Roca

Han col·laborat en aquest número
Textos: Laia Beltran, Andreu Gomila, Àlex Montoya, Serializados, Enora Le Roux
Fotografia: Scott Chasserot, Irene Fernández, Iván Giménez
Correcció de textos: Núria Garcia Caldes, Txell Coll

Edita
Time Out Spain Media SL és una societat de Time Out Group PLC

CEO Time Out Group
Chris Öhlund

Reservats tots els drets. Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.

Barcelona
Plaça Relial, 18, 1a planta
08002 Barcelona
Comercial i màrqueting 93 880 88 84
comercial.cat@timeout.com
Redacció 93 310 73 43
redaccio.cat@timeout.com
Administració 93 667 78 90

Madrid
Princesa, 17 Primera planta
28008 Madrid
91 418 71 46 / 91 418 71 45
redaccion.es@timeout.com

Impressió Rotocobri
Distribució Suscripress
Dipòsit legal B-44772-2010
ISSN 1888-3850
Time Out Digital ISSN 2462-3385

Exemplar gratuït, prohibida la venda

Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Difusió controlada per: **PSD**

Imprimim en paper reciclat i retroiclimem amb materials 100% compostables

Portada: **IRISNEGRO**
Fotografia: **SCOTT CHASSEROT**

ELS IMPERDIBLES

Tres coses que has de fer aquest mes

CRITICAR!

ANDY KELLY, OTHER PLACES

El sisè **Panoramic**, festival de cine, fotografia i noves formes d'imatges, vol que siguem crítics amb el que veiem. A partir del 20 d'octubre a Barcelona i Granollers.

SALIVAR!

Del 30 de setembre al 2 d'octubre, hi ha el **Born Street Food**. Grans xefs del barri s'instal·len a Pla de Palau cuinant en format menjar de carrer. Una bogeria de bo.

INTERACTUAR!

@FRAGMIDANS@DAIVARGAS

Al cicle **Feedback**, assistreu a assajos dels artistes residents a la Fabra i Coats i interactuareu amb ells. El dia 13 amb el grup Heal i la ballarina Anna Fontanet.

LA CERVESA MÉS PREMIADA OBTÉ LA MÀXIMA PUNTUACIÓ

100/100 PUNTS AL WORLD BEER CHALLENGE

ESTRELLA DAMM DES DE 1876,
UN SABOR RECONEGUT A TOT EL MÓN

ESTRELLADAMM.COM/PREMIS

Estrella Damm en recomana el consum responsable. 5,4º

A la ciutat

FOTOS: IRENE FERNANDEZ / MARIA DIAS

Barcelona, capital mundial del 'copasso' fi!

No només som una potència en termes de menjar: la nostra ciutat és un dels llocs més excitants del món per sortir a fer una copa (o tres). Per Ricard Martín

TENIM UN MOTIU real i fonamentat per al cofoisme barceloní (i de passada, hem marcat un golàs al Madrid de les canyes i la llibertat): Barcelona acull la cerimònia del descobriment de la nova llista de The World's 50 Best Bars, el 4 d'octubre. No és poca cosa: és el primer cop que l'esdeveniment surt de Londres en els seus 13 anys de vida. I no per tòpic és menys cert: Barcelona serà la capital mundial del còctel, entre altres coses perquè del 30 de setembre al 9 d'octubre acollim també la

Barcelona Cocktail Experience. En Lito Baldovinos, copropietari del bar Paradiso i de Dr. Stravinsky, ens ofereix la seva perspectiva d'insider: "La cerimònia s'havia de fer el 2020 a Madrid, però la pandèmia ho va anul·lar. I gràcies a la distribuïdora Escolà, és a dir, a la iniciativa privada, la tenim aquí", explica.

Ara bé, ens ho mereixem. En l'Olimp dels 50 millors bars del món n'hi hem col·locat tres: el Paradiso és el tercer, el Lucky Schmuck l'onzè, i Sips el 37è (Madrid té el Salmon Guru al lloc 24). I el momentàs que viu la nostra cocteleria s'ha d'aprofitar: "Em recorda la revolució

gastro que va passar fa vint anys, de cop i volta l'adones que hi ha un nivell extraordinari", valora l'empresari. No només en bars fines: fent un volt per Joaquín Costa, cada cop et trobes més bars musicals, com el Macabra o el Bar Cobra, que saben fer bons còctels. Segons Baldovinos, les tres cocteleries esmentades tenen serioses possibilitats d'entrar al top 10 mundial. I afegeixo jo que la gràcia és que, a diferència de la World's 50 Best Restaurants, el rànquing de bars no té el contrapoder d'una Michelin. Si ho petem, serem la Meca del còctel sense discussió. ■

Ajuntament de
Barcelona

YOU FEEL MAKE BARCELONA

BARCELONA
INTERNATIONAL
COMMUNITY
DAY

ENTRADA GRATUÏTA

Registra't a
barcelona.cat/internationalcommunityday

22 D'OCTUBRE DE 2022

MUSEU MARÍTIM

FIRA D'EMPRESSES I ASSOCIACIONS, XERRADES, TALLERS, NETWORKING, MÚSICA EN VIU, ACTIVITATS INFANTILS
ATERRATGE PERSONAL / TREBALLAR I FER NEGOCIS / GAUDIR DE LA CIUTAT

ENTRE D'ALTRES PONENTS, HI PARTICIPEN:

MACKENZIE HOWDEN DALTON

Coordinador de patrocinis de la
37a Copa Amèrica de Vela.

SHREYASHEE NAG

Ballarina, coreògrafa i
emprenedora cultural.

KOEN VANDECAVEYE

Cap de promoció d'inversions
de Barcelona & Partners.

NEEMA BALOLEBWAMI NELLY

Fundadora d'EMEA Venture Builder.

ALEXIS ROIG

CEO de SciTech DiploHub.

ANTONELLA GHISU

Coach i assessora d'Eres
Relocation Spain.

CHRISTIAN MARION

Director General de la Cambra de
Comerç Francesa de Barcelona.

MADELEINE SMIT

Fundadora i CEO de Turó
Park Clinics.

XAVIER DUMONT PERUGA

Responsable de serveis per a
emprenedors de Barcelona Activa.

PREMIUM
SPONSOR

B Sabadell

MAIN
SPONSORS

eres Relocation Services

MAPFRE

Page Personnel

MEDIA PARTNER

LA VANGUARDIA

BRAND SPONSOR

ACTIVITY SPONSORS

ÉS LLEGENDA

“Ens encantaria un duet de Bad Bunny i Julio Iglesias”

L'Albert Folch i els seus socis són els creadors de les Gallery Sessions, que no, no són concerts en directe!

HEM ESTAT TOT l'estiu cantant *Quéédate, que la noche sin ti dueele*, però quan Bizarrap va trepitjar la Window Gallery, “era molt poc conegut”, diu l'Albert Folch, soci fundador de l'agència creativa Folch. Per allà també hi han passat la Rigoberta Bandini quan no era tan popular, l'Alizzz i l'Amaia, Morad, Sen Senra, Luna Ki i molts altres artistes. En un carrer normal del Poblenou -Àvila, 84- hi veureu un aparador qualsevol, blanc i poc cridaner. És l'escenari de les Gallery Sessions: potser alguna vegada hi heu passat pel davant i no us n'heu adonat que a dins hi estava cantant un gran artista.

Com se us va acudir posar un cantant dins d'un aparador?

Feia temps que volíem crear un format musical, i quan ens vam instal·lar en aquesta nau, l'espai ens va anar responent totes les

preguntes: hi havia aquesta sala que donava al carrer, en ple Poblenou, un moment musical interessant... i vam pensar que podíem gravar uns quants artistes presentant un tema o una versió en aquest aparador.

Què espereu que faci la gent que passa per allà mentre l'artista canta?

Res! Que passin de llarg. No és un concert en directe, està interpretat i gravat en aquell moment, però no volem que la gent interaccioni al carrer, sinó a Youtube, on pengem el vídeo.

Com trieu els cantants que venen?

Ens venia molt de gust la música urbana, estil més reggaetonero, hiperpop, trap, drill i connectat a Llatinoamèrica. Volíem explorar el territori i detectar talent. El Rojuu va ser una proposta arriscada i ara té molt d'èxit!

Alguna anècdota?

Moltes! Un dia vam haver de canviar tot el rodatge perquè el cantant que havia de venir havia sortit de festa i no va agafar l'avió. Aquest món ja saps com va, i ho perdoneu tot!

Qui us encantaria que vingués?

Posats a demanar, un duet de Bad Bunny amb Julio Iglesias. I la Rosalía també, esclar.

Cada vegada és més fàcil que vingui gent?

Ara que ja som més coneguts i han vingut 40 artistes, quan els cantants llatinoamericans venen a Europa a fer gira, venen aquí a fer una parada més: van a fer un Gallery i després a l'*Hormiguero*. ■ Eugènia Güell

Troba més històries a [timeout.cat/noticies](https://www.timeout.cat/noticies)

LETSGO en acuerdo especial con Colin Ingram, Hello Entertainment y

PRESENTA

GHOST

EL MUSICAL

TEATRE TÍVOLI

30 DE SEPT. / 27 DE NOV.

CON **BUSTAMANTE** Y RICKY MERINO

MUSICALGHOST.COM | GRUPBALANA.COM

PRODUCE

PATROCINA **HYUNDAI**

MAQUILLAJE OFICIAL **KIKO**

COLABORA **SEZ**

 Salem
COSMETICS

 LA VANGUARDIA

 eV

 Entradas.com

 Teatre Tivoli
Grup Balana

Música y letras de Dave Stewart y Glen Ballard. Texto y letras de Bruce Joel Rubin. Basado en la Película de Paramount Pictures escrita por Bruce Joel Rubin

LA BOTIGA DEL MES

Quan vestir la casa i l'esperit és una qüestió de bon gust

ELTON ROCHA

Trait

EN ÈPOCA DE confinament, quan tot girava al voltant de la vida domèstica, els propietaris de Trait van deixar un *corner* per a marques de decoració, entre la seva proposta de roba, motxilles i calçat. I l'invent va funcionar, fins al punt d'obrir un nou espai al mateix carrer de Sant Antoni. A la nova Trait –familiarment, l'anomenen *la 37*– vesteixen la casa i també l'esperit. I, a més a més, ho fan amb un gust exquisit. Primer en continent, perquè l'interiorisme que signa Miriam Barrio reinterpreta el concepte de galeria per deixar tot el protagonisme als objectes. I, en segon lloc, en contingut, perquè la selecció de productes –ja siguin per a la llar o petits accessoris– enamora.

“Seguim apostant per firmes nòrdiques com Hay i Meraki, però també tenim lloc per a projectes locals com les safates d'Octaevio, les arracades d'Orella o els gots apilables de DOIY”, explica Gabri Ortiz, un dels ideòlegs. Però no us confieu amb aquestes pinzellades: a Trait els agrada jugar amb l'assaig-error i sorprendre la clientela amb novetats, ja siguin perfums, espelmes o ulleres de sol. Si buscàveu el regal perfecte, acabeu de trobar un paradís. ■ *Laia Beltran*

→ Parlament, 37. M: Sant Antoni. @traitstore

“Si buscàveu el regal perfecte, acabeu de trobar un paradís”

L'APARADOR

Plou? Doncs tenim botes d'aigua per a tota la 'troupe'! Per *Laia Beltran*

↑ Esperit 60's

Aquestes botes d'aigua de Toni Pons amb sola de goma i canya de licra ho tenen tot per desitjar que la temporada de pluja duri i duri.

→ Botes Cardiff. 85 €. tonipons.com

↑ Ballar sota la pluja

Els famosos botins que van popularitzar els Beatles en versió *waterproof*, amb certificat ecològic i en color verd oliva? Sí? Gràcies, Hunter!

→ Botes Chelsea. 145 €. hunterboots.com

↑ Un clàssic

La marca infantil Petit Bateau té un tresor imbatible: les botes d'aigua grogues amb forats laterals i folre de ratlles marineres. *Très chic!*

→ Botes de pluja. 35 €. petit-bateau.es

Mural d'Octavi Serra

Marina Capdevila

DE QUÈ VA...

La nova botiga d'adidas ubicada en un edifici modernista del Passeig de Gràcia.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè a més de col·leccions exclusives hi trobareu art i un homenatge a Barcelona.

→ Passeig de Gràcia, 2.
M: Catalunya.

La nova 'flagship' de l'estil urbà!

La nova botiga 'flagship' d'adidas al cor de Barcelona està farcida d'art urbà i homenatges a la ciutat. Això sí, els heu de buscar!

LA RUTA DEL modernisme té una nova parada pels amants de l'*street art*! A la Casa Pascual i Pons de Passeig de Gràcia, un dels immobles modernistes més destacats de la ciutat, datat de 1890, adidas ha instal·lat la seva nova *flagship*: un espai de 2.200 m² que s'ha convertit en la botiga més gran de la marca de roba i calçat esportiu a Espanya. Per retre homenatge a la seva essència i també a la ciutat, a tots els racons trobareu una decoració amb molt de rotllo, estil urbà i, fins i tot, obres d'*street art* amagades.

Prepareu els mòbils!

Dividida en dues plantes, a la botiga trobareu les tendències més recents i productes exclusius com els d'Stella McCartney i Y3,

i calçat i moda per a cada ocasió: Fútbol, Originals, Training, Running, Sportswear i Terrex. I a més d'haver-hi tot el que necessiteu pels vostres *looks* esportius aquesta tardor, en diversos racons hi ha amagades grans il·lustracions dels artistes locals Marina Capdevila, SAWE, Mujer Gitana i Octavi Serra: obres que els artistes van plasmar a les parets de la botiga, inspirats per la influència d'adidas a l'esport i l'art urbà i la seva connexió amb Barcelona. Però aquestes il·lustracions de mides enormes ja no les trobareu a la botiga sinó escanejant els codis QR que hi ha repartits allà on van ser pintades. Fins i tot us mostraran el seu procés creatiu. Passar-vos per la botiga serà com entrar en una galeria d'art urbà!

Descobriu els 'looks' més urbans i esportius a adidas.es

TIR AL PLAT

Pa 'challa' amb 'mezzé'

TIR AL PLAT

Posem sota el punt de mira –i de tast– uns plats que, o bé són clàssics, o bé ho seran

FUNKY BAKERS VA obrir el 2018 com a fleca-deli –tant t'hi fan un entrepà excels com un croissant de pistatxo– i cafeteria. I es va convertir en un lloc molt estimat al Born, tan popular per la qualitat (tot fet des de zero amb producte local top) com per la simpatia. La propietària, la Seyma

Ozkaya, ara ha obert la Funky Eatery, la versió en restaurant. Hi trobareu una barreja d'herència turca amb el Mediterrani d'aquí, i la mateixa ètica de treball. Un exemple? El pa de sàbat amb *mezzé*, unió de Turquia amb l'ortodòxia jueva. ■ Ricard Martín
→ Bailén, 61. Plat: 13'50 €. funkybakers.com

Simbòlic

Sempre podeu demanar aquest plat a l'Eatery. Senzill, enginyós i simbòlic: per compartir, on has d'anar partint pa jueu i mesclant-lo amb aperitius àrabs. El fornegen amb tres bols buits de *mezzé*!

El pa

És el pa *challa*, que només venen al Bakers els divendres: molts jueus hi fan cua per comprar aquest pa de brioux fet amb ous, farina ecològica i sense làctics, per celebrar el sàbat. De fermentació lenta i esponjós. Una delícia.

Picant

Hi trobareu aquesta brutal tonyina picant, invent de Damien Bolger, gran cuiner que va ser cap de cuina a Funky Bakers. Remet al paté de pebrot, però porta nyora rostida, carnós contrapunt a la tonyina picant.

Verd fresc

I remata aquest trio de sabors frescos i de temporada un hummus verd, enriquit amb alfàbrega i altres verds, antítesis d'aquella massilla groga que fas tu!

'Labnhe'

I del picant al delicat àcid d'aquest *labnhe*, una crema de iogurt (és crema, no pas formatge, el làctic no qualla). Al toc àcid natural hi afegeixen una mica de ratlladura de llimona i cirerols de temporada rostits amb llavor de comí.

SENTIT AL CARRER

Coses divertides (o no) que hem sentit als carrers de Barcelona

Bar davant d'un festival de rock, cua de cent heavies. La mestressa:
–**Los bocatas ya están hechos y solo pondremos Maiden. Id pasando, tíos buenos.**

En una terrassa, dues dones:
–**Quan ets de vacances, a vegades està bé tenir la família a prop, i a vegades no.**

–**Quan és que no, jo els foto un crit i marxen!**

Venedora de flors:

–**Compra'm una rosa, nena.**

–**Gràcies, ja en tinc una.**

–**Compra-me-la, i en tindràs dues.**

–**És que no ens estimem tant.**

En tens de bons? Comparteix els teus #sentitalcarrer a @TimeOutBCN

Una Barcelona mai vista

El Mirador torre Glòries és el primer d'una nova generació de miradors on reflexionareu amb una exposició, contemplareu vistes espectaculars i us divertireu dins una escultura!

OI QUE SEMBLA extraordinari accedir a un mirador des de sota terra? Doncs això és només el principi de moltes curiositats que fan del Mirador torre Glòries una visita del tot inesperada. L'edifici colorit ja està obert a la ciutat perquè ens el fem nostre i emprenguem un viatge per Barcelona que ens canviarà la manera de mirar-la i entendre-la.

En temps real

Potser per ser locals penseu que coneixeu la ciutat. Però hi ha coses que heu mirat i no heu vist, i l'Hipermirador, la primera parada de la visita, us ho demostrarà. Falcons pelegrins de la Sagrada

Família, fulles de plataners i uns altres 128 habitants de la ciutat us esperen en forma d'escultures de paper elaborades per l'artista Joan Sallas: una mostra de totes les espècies amb què convivim cada dia.

A continuació, el Big Data us mostrarà la Barcelona d'aquell precís moment en pantalles gegants. La velocitat del vent, el trànsit al centre, els nivells de contaminació: diversos punts de captació de dades enviaran en directe els seus números perquè tingueu una visió de la ciutat en temps real. Fins i tot hi ha piulades a Twitter! I a més, escoltareu una instal·lació de música

DE QUÈ VA...

Mirar i descobrir Barcelona des d'una nova perspectiva.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè sentireu la veu de la ciutat i vibrareu amb el seu batec en temps real!

→ Avinguda Diagonal, 211. M. Glòries.

@miradortorreglories

autogenerativa que firmen Maria Arnal i John Talabot.

Calceu-vos Barcelona

Des del carrer la ciutat és preciosa, però no hi ha res que pugui competir amb l'estampa de tenir-la als peus! A 125 metres d'altura gaudireu d'unes vistes espectaculars de 360º perquè redescobriu Barcelona. I això no és tot, perquè en aquest mirador l'artista Tomás Saraceno ha traçat Cloud Cities Barcelona: una escultura al sostre que us convida a jugar i escalar-la, i a seure i llegir. No us perdeu aquesta experiència singular per descobrir cares infinites de la ciutat. Flipareu!

Descobriu Barcelona, de la reflexió a la diversió, a miradortorreglories.com

LOVE LOCAL

El Castelldefels de l'Alizzz

L'Eugènia Güell s'aventura a sortir de Barcelona: el músic li ha fet un 'tour' per la ciutat on portarà tres Grammys a l'any!

L'ALIZZ POSA UN peu a Castefa i pot trobar-hi: una de les seves tietes passejant gossos, algun cosí o la seva mare a la plaça de l'església –“li agrada molt!”– i/o algun dels seus amics del seu grup de Whatsapp *La penya de Castefa*. Si passeu alguna tarda per Castelldefels, doncs, hi ha altes probabilitats que feu contacte visual, us creueu o camineu darrere d'alguna de les tietes, tiets, amics i cosins de l'Alizzz.

Per com ho diu, sembla que, quan va pel carrer, va saludant ara l'un i ara a l'altra, “adeu!” per aquí, “ens veiem!” per allà, com si la ciutat fos una extensió de casa seva i mitja població la seva família. De sang... o no: ens explica que el seu amic Toni i la seva dona tenen el centre de fisioteràpia Core FISyOS, i en parla com si fos un germà. I quan li diem al noi de la cafeteria que l'Alizzz ens ha recomanat el seu local, somriu i diu: “Que maco que és, en Cristian!”. Ara seiem en un bar del centre, terrassa interior i un cafè amb llet, si us plau. S'hi posa sucre i diu: “Castelldefels té un imant per a la meva família, i jo he caigut al parany”.

Un pou

Ell és la tercera generació: els seus avis van arribar de diferents parts d'Espanya i es van instal·lar al barri de Vista Alegre. El seu avi es va fer una casa en una zona que abans es deia *el pozo de los Quirante*. L'Alizzz en realitat es diu Cristian Quirante, “però

ningú relaciona aquest lloc amb el meu cognom!”. Sigui com sigui, afirmem la cursileria: en Cristian té un arrelament amb Castefa tan fondo com un pou.

L'himne del 'Baixllu'

Després de viure a Barcelona uns anys, s'ha comprat una casa a Castefa. “Sempre he tingut una vida frenètica, i Castefa em dona pau i energia. Aquí és on he pogut tenir la calma necessària per plasmar les meves vivències en la música”. Si una cosa transmet el seu nou hit *Que pasa nen*, és el seu orgull de ser del Baix Llobregat. Es coneix tots els racons de Castefa, però sobretot la seva gent. Segur que és per això que se l'estima. Per crear el que ja es diu que és l'himne del *Baixllu*, l'únic requisit era aquest.

“La calma de Castefa m'ha permès plasmar les meves vivències en la música”

Carnisseria Anais

Aquest local és un membre més de la família: primer hi va haver el supermercat dels seus avis. I després, la carnisseria de la tieta i la mare, que ara porta la seva cosina. Ell hi va viure molts anys, al pis de sobre!

→ [Doctor Trueta, 8.](#)

Barberia Gentleman

"Fa quatre anys que hi vinc i els he vist créixer. Són argelins i marroquins, començaven de zero en un local humil i ara és molt cool. Són molt simpàtics i no cal demanar hora".

→ Pompeu Fabra, 25.

La Casa de la Iaia

En aquesta ludoteca hi passa de tot: hi fan aniversaris, tenen una gran zona de jocs per a nens... "La meva amiga Míriam fa molts anys que s'hi dedica, i tothom en dona molt bon feedback. Si no sabeu on portar a la canalla... aquí hi estaran de conya".

→ Isaac Peral, 14.

Alizz

Músic. Està al darrere dels grans èxits de C. Tangana, amb qui ha guanyat tres Grammy llatins. A més, ha debutat en solitari amb *Tiene que haber algo más* (2021).

→ @alizz

Taller Marquifren

El seu pare hi ha arreglat frens de camions durant més de vint anys i l'Alizz hi ha produït tot el primer disc de C. Tangana. Com que ara el seu pare es jubila, l'Alizz li ha fet un homenatge i Marquifren surt al videoclip de *Que pasa nen!*

→ Ronda de Can Rabadà, 23.

CUP Coffee Union Place

Davant de l'estació, en aquest lloc que ha obert fa poc fan café d'especialitat per emportar i un cheesecake boníssim. "Això a Castelldefels és molt nou!", diu en Víctor, el propietari. El seu germà jugava amb l'Alizz a la UE Castelldefels.

→ Avinguda de la Constitució, 134.

EL MÓN VIST PER TIME OUT

Les millors notícies d'aquest mes
dels nostres editors d'arreu del planeta

NOVA YORK

Un bar inspirat en 'Àlicia al país de les meravelles'

Wonderland Dreams, un bar de vins interactiu inspirat lliurement en la famosa novel·la de Lewis Carroll, obre a la Cinquena Avinguda de Nova York aquest 7 d'octubre. Però alerta, que té data de caducitat: només es podrà visitar fins a finals d'abril del 2023. Hi haurà vint sales diferents dissenyades per Alexa Meade –l'artista que hi ha al darrere del vídeo *God is a woman* d'Ariana Grande–, que ha pintat a mà els 2.600 metres quadrats on tindrà lloc l'experiència.

■ Anna Rahmanan

CAROLINE PERRON

El carrer més cool del món

MONT-REAL

Cada any, Time Out enquesta milers de persones arreu del món per descobrir els millors llocs per viure, treballar i divertir-se. El Time Out Index del 2022 va preguntar a més de 20.000 habitants quins carrers de la seva ciutat són els més cool. Aquest any el premi gros se l'ha endut la Rue Wellington de Mont-real. Ubicada al cor del barri de Verdun, Wellington està en constant evolució. És una vibrant franja d'1,3 km per la qual només poden circular vianants des de juny a setembre i que alberga més de 250 negocis, des de la botiga de bagels més nova de la ciutat fins a una botiga especialitzada en cerveses. ■

MIKE MONGRAN

UNSPASH/DEWIS NEVOZHAI

LOS ANGELES

Califòrnia prohibeix els cotxes nous de gasolina el 2035

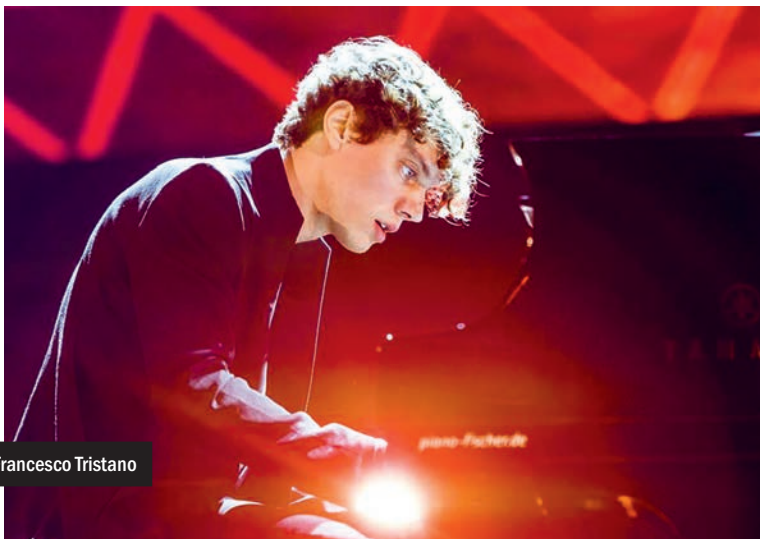
La Junta de Recursos de l'Aire de Califòrnia va aprovar formalment el pla de l'estat nord-americà per prohibir les vendes de cotxes nous a benzina el 2035 (encara es podran comprar i vendre de segona mà). La junta va votar a favor que els fabricants d'automòbils augmentin la producció de vehicles de zero emissions en fases durant la propera dècada; una mica més d'un terç dels vehicles nous el 2026 hauran de ser elèctrics, augmentarà a la meitat el 2028 i arribarà al 100% el 2035. ■ Michael Juliano

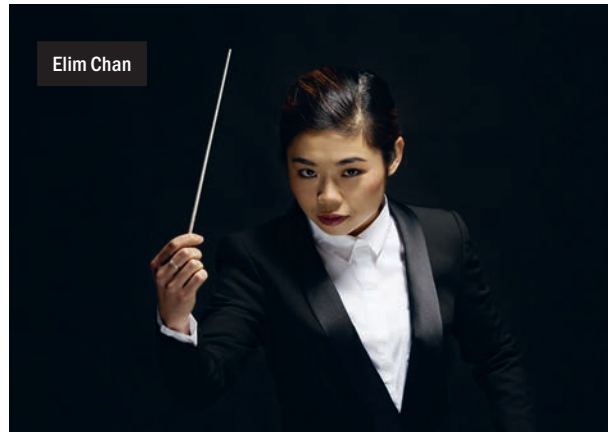
Connecteu amb la música

El Palau de la Música Catalana arrenca la nova temporada 2022/2023 amb orquestres i solistes consagrats, però també amb cares noves que estan donant un gir a la clàssica. Ho fa amb maneres insòlites d'acostar-nos al gran repertori, amb programes que fan dialogar diferents estils i èpoques i amb interpretacions molt renovades. I vosaltres també podeu connectar, a la vostra manera, amb diverses formes d'entendre la música. Us convidem a fer una ullada del que hi trobareu, no us ho perdeu!

Endinseu-vos en el temple de la clàssica a palaumusica.cat

Francesco Tristano

Elim Chan

WILLEKE MACHELS

El futur ja és present

Us fem un tast de les propostes més estimulants que trobareu en la nova temporada del Palau, a mans d'artistes d'aquí i més enllà que estan revolucionant el gènere

Sheku Kanneh Mason

JAKE TURNEY

Francesco Tristano

Si us sona el nom, potser és pel seu pas pel Sònar. Tristano va néixer fascinat pels grans compositors de la història, i ara marida piano amb electrònica. Una barreja d'allò més interessant! Al Palau presentarà *'On early music'*, amb peces pròpies i de compositors barrocs.

→ Dl. 7 de novembre, 20 h.

Juan Pérez Floristán

Premiat internacionalment i fill de músics, no és estrany que les mans del pianista andalús ballin al ritme de grans clàssics de la història. En aquesta ocasió ens delectarà amb peces de Chopin,

Liszt, Wagner i Schubert. Una delícia musical.

→ Dl. 12 de desembre, 20 h.

Elim Chan & Pablo Ferrández

Veureu el violoncel·lista Pablo Ferrández interpretant el *Concert per a violoncel·l núm. 1* de Xostakóvitx; us emocionareu amb el ballet *Romeu i Julieta* de Prokófiev en versió concert, i presenciareu el debut d'Elim Chan com a directora de l'Orquestra Simfònica d'Anvers.

→ Dj. 23 de febrer, 20 h.

Sheku Kanneh-Mason

Amb només 17 anys va rebre el premi Músic de l'Any de la

DE QUÈ VA...

El relleu generacional de l'*'star system'* de la clàssica al Palau.

PER QUÈ HEU D'ANAR-HI...

Perquè ens obriran noves fronteres i formes d'apropar-nos a la clàssica.

→ Palau de la Música, 4-6.
M: Urquinaona.

BBC! Aquest violoncel·lista de Nottingham esmenta tant a Jacqueline du Pré com a Bob Marley entre les seves referències, i d'aquest singular maridatge de gustos neix la seva personalitat musical. Amb un carisma desbordant, interpretarà obres de Bach, Simcock, Britten, Finnis i més.

→ Dj. 9 de març, 20 h.

Currentzis i el sentit de la tragèdia

El director Teodor Currentzis torna al Palau amb una proposta simfònica provocadora amb la *Patètica* de Txaikovski. Abans, però, també interpretarà la *'Metamorfosis'* de Strauss: trista,

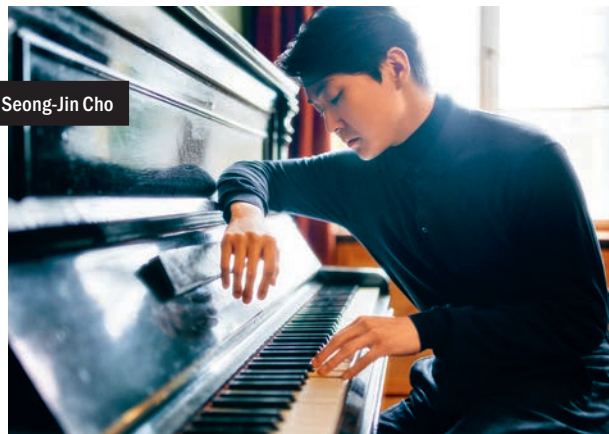
Un tastet de la nova temporada del Palau de la Música Catalana

Cosmos Quartet

MICHAL NOVAK

Time Out per al Palau

Seong-Jin Cho

Teodor Currentzis

NIKITA CHUNTOMOV

Juan Pérez Floristan

ANTONIO DELJUNCO

Patricia Kopatchinskaja

MARCO BORGREVE

desesperada i composta arran de la Segona Guerra Mundial.

→ Dg. 14 de maig, 20 h.

Seong-Jin Cho

L'estrella asiàtica ha conreat grans èxits com el primer premi al Concurs internacional de piano Frédéric Chopin 2015. Després de girar arreu del planeta, el pianista sud-coreà arriba a Barcelona per interpretar Brahms, Ravel i Schumann.

→ Dj. 1 de juny, 20 h.

Patricia Kopatchinskaja & Fazil Say

Del repertori més clàssic romàntic a l'energia del folklore centreeuropeu amb Schubert,

El talent a prova!

El Primer Palau, que tindrà lloc dissabte 22 d'octubre, es presenta enguany com una marató de set concerts que reunirà les estrelles del futur de la clàssica sobre l'escenari del Palau perquè a partir de les 11 hi fins les 18 h la música no deixi de sonar. La sala modernista proposa una jornada festiva al recinte per només 20 euros. Vosaltres, a més de gaudir molt, teniu un únic repte: votar el vostre talent jove favorit!

→ Ds. 22 d'octubre, 11 h.

Brahms, Janáček i Bartók, la violinista Patricia Kopatchinskaja i el pianista Fazil Say ens oferiran una vetllada de contrastos, vibrant i deliciosament exigent.

→ Dl. 5 de juny, 20 h.

Cosmos Quartet

És un dels quartets emergents més destacats del moment, que la temporada passada va iniciar amb gran èxit la residència musical al Palau. Ara, aquesta jove formació es reserva els dimecres d'alguns dels mesos vinents per il·lusionar-nos amb un repertori de grans clàssics: repassaran de Webern a Vivancos!

→ Dc. 2 de novembre, 20 h; dc. 8 de març, 20 h; dc. 5 de juliol, 20 h.

Descobriu tota la programació i més informació a palaumusica.cat

ABONA- MENT DE TEMPO- RADA

Aquests són i seran els protagonistes de la temporada teatral que tot just comença: gent jove i experimentada, grans artistes i teatrers que volen que aneu a veure'ls, perquè són bons i us faran viure experiències úniques

Per **Andreu Gomila**
Fotografia **Scott Chasserot**

Futur

Els José y sus
Hermanas es neguen a
assumir que el futur
que tenim al davant
serà negre

Gemma Polo

Forma part de José y sus Hermanas i toca amb Roba Estesa. Estrena al Lliure Concurso de malos talentos (del 10 de novembre al 4 de desembre), la peça que els confirmarà no només com a talents emergents, sinó com a realitat.

Amb aquesta obra, José y sus Hermanas fan un canvi. En primer lloc, diu Polo, “treballem des del jo, però no des de l’autoficció”. “Fem un pas cap a la teatralització, deixem de banda el vídeo en directe d’*Explore el jardín de los Cárpatos* per ser inalàmbrics i analògics, i explorem el so”, afegeix. I el passat ja no és el centre del que volen explicar. “Potser s’allunya de la memòria històrica, que ha estat el nostre tema fins ara, i parlem dels futurs”, afirma Polo. “Perquè estem enfadades i rebutgem la idea que el futur és apocalíptic i que la culpa de tot la té la gent pobra: hi ha altres maneres d’imaginar el futur”, remata.

És la quarta obra de la companyia i potser senten una pressió especial, tot i que no obliden que el seu objectiu és que “hi hagi més gent jove que vagi al teatre i que tota la gent que no ens coneix ens descobreixi”. Com s’ho faran? “Intentem obrir escletxes al hieratisme social, amb poques pretensions, fent que la gent s’ho passi bé; no volem que la gent pateixi ni exposar misèries emocionals, tot i que les nostres peces siguin crítiques”.

Moha Amzian

El de Vic és el protagonista gairebé únic de l'obra de Josep Julien que es va alçar amb el premi Quim Masó, *Bonobo*, i que passarà pel TNC (finals de novembre) sense deixar ningú indiferent. A Moha Amzian li agradaria fer d'Otel-lo algun dia. Queda dit.

Si li preguntem per què hem d'anar a veure *Bonobo*, ho té clar: "Primer, perquè té un format que xoca, ja que és pràcticament un monòleg. I cap dels dos actors que la fem som, diguem-ne, normatius". I el tema... "Comença amb un record comú, els atemptats de Barcelona de 2017, i parlem sobre què és ser víctima i què, culpable". Amzian és en Younes. Poca broma. De fet, a l'actor li va arribar el projecte quan feia *Carrer Robadors al Grec* de l'any passat, una obra de la qual se'n va parlar molt, sobretot perquè el protagonista no va ser un actor d'origen magribí. "Ningú no em va preguntar què en pensava", diu. "Tothom parlava de com s'havia d'abordar el tema dels actors racialitzats, però ningú no em va posar un micro al davant: som paternalistes, superbs", afegeix. Què li fa falta al teatre català? "Una escena més transformadora, revolucionària". "M'agradaria veure la realitat del país a l'escenari, que fóssim més atrevits. Si no, no deixaré de ser quota. I no vull ser-ho. Però crec que ho aconseguirem aviat", afirma.

Quota?

Moha Amzian no vol esperar a tenir 50 anys perquè l'escena del país mostri la diversitat del carrer

EL DESIG DEL COR I ELS ENCANTATS Lucia del Greco

La jove directora d'origen italià ens va deixar clavats a la cadira la temporada passada amb la posada en escena d'*El desig del cor*, de Caryl Churchill, que ara repesca a la Sala Beckett. A més, tindrà l'oportunitat de tirar endavant una de les grans produccions de la sala de Poble Nou d'aquesta temporada, *Els encantats*, de David Plana, una peça que compta amb Jordi Boixaderas com a cap de cartell. Del Greco és, diuen, la millor alumna de Jordi Prat i Coll.

→ Sala Beckett. Novembre de 2022 i març de 2023.

ORGULL Andreu Benito

Veure Andreu Benito en un escenari és, últimament, un privilegi escàs. Estem parlant d'un grandíssim actor que, a la Biblioteca de Catalunya, donarà vida al protagonista de *Manyaga*, relat de Dostoievski que porta a escena Oriol Broggi amb el títol d'*Orgull*. Un monòleg que comença amb un home que està davant del cadàver de la seva esposa. Un home que podria ser la transposició femenina de l'Aliona Ivánovna de *Crim i càstig*, un escanyapobres sense mica de decència.

→ Biblioteca de Catalunya. A partir del 13 d'octubre de 2022.

Comèdia

La Brutal s'ha aliat amb T de Teatre per oferir a La Villarroel una comèdia d'arrel txekhoviana

Zona B

David Selvas

El director té en cartell *La meravellosa família Hardwicke* a La Villarroel, l'any que ve farà *Tots eren fills meus* al Lliure. També és el cabdill de *La Brutal*.

La temporada passada va acabar amb poca gent al teatre, i Selvas encara es demana què coi va passar. "Perquè no el troben sexi? Perquè no els agrada Txékhov? Perquè no en tenen el costum? En un teatre s'hi pot fer de tot i veure de tot. El que em preocupa és que l'hàbit desaparegui i que competim amb les plataformes, amb els videojocs... Quan més jove és el públic que crides, menys gent ve a veure't", exclama. Ell, tanmateix, no para de buscar. Va trobar *La meravellosa família Hardwicke* a Nova York i de seguida la va pensar per a les T de Teatre, fins i tot abans de fer amb elles un dels èxits de la temporada passada, *T'estimo si he begut*. Volia una comèdia que pogués convocar el públic durant dos mesos i mig. "És una obra molt novaïorquesa, amb un material curiós", diu Selvas.

El director fa molts anys que batalla entre bastidors. Ara, a més, és productor, cosa que suposa que s'ha de barallar amb els continguts perquè l'Excel surti: "El fracàs de *Romeu i Julieta* ens fa assumir menys riscos. Hem fet apostes molt radicals i hem vist que no hi ha prou públic. S'ha de treballar molt per portar nous espectadors als teatres i no ho estem fent".

Clàssic

'Hedda Gabler' és
l'obra d'Ibsen que Àlex
Rigola ha escollit per
treballar amb
Nausicaa Bonnin

19

Nausicaa Bonnín

L'actriu barcelonina es posarà en la pell de Hedda Gabler (Lliure, desembre 2022-gener 2023) per primer cop i debuta també a les ordres d'Àlex Rigola.

Nausicaa Bonnín és de les que pensen que els clàssics són clàssic per alguna raó, perquè "són atemporals" i "està bé revisarnos de tant en tant per veure que seguim igual", indica. Ella està molt contenta d'estar sota les ordres de Rigola en una de les seves capsos, on ha fet Pasolini i Txékhov. Ara li toca el torn a Ibsen i la seva heroïna, tot i que passat pel sedàs del director, que no deixa que els intèrprets s'apreguin el text i els fa afegir collita pròpia als seus personatges. La Nausicaa es dirà, segurament, Nausicaa, i no Hedda. "Tinc ganes d'investigar, de despullar-me", afirma. I no sobren els papers d'aquest calibre quan estem parlant d'actrius i clàssics.

Bonnín ha pogut compaginar el teatre amb l'audiovisual i ha vist com esclatava el boom de les plataformes entre la seva generació. "El teatre sempre és allà, però ara el món gira al voltant de les plataformes", apunta. Ella, no obstant, no canvia el teatre per res: "El directe és incomparable, l'estar present, ja que l'energia no es grava", dispara. Tot i que, reconeix, té molts col·legues que no estan als escenaris perquè les produccions audiovisuals els permeten viure, i no només sobreviure.

UNA NOCHE SIN LUNA

Juan Diego Botto

El madrileny d'origen argentí Juan Diego Botto porta al TNC la seva transformació en Lorca que li va valer el premi Max 2022 al millor actor i que ha provocat calfreds en públic i crítica. Un repàs a la vida del poeta que ens farà recórrer el seu pas per la Residencia de Estudiantes, les crítiques que va rebre *Yerma* (que serà al Lliure, per cert), la seva experiència a La Barraca, la relació amb la premsa, els amors i la tensió dels últims anys. Un monòleg dirigit per Sergio Peris-Mencheta.

→ TNC. Del 9 al 23 de desembre de 2022.

L'ADVERSARI

Emmanuel Carrère

La novel·la d'Emmanuel Carrère *L'adversari* és del millor que s'ha publicat a Europa en el segle XXI. Obrirà Temporada Alta i serà al Romea a la primavera gràcies a què Julio Manrique ha decidit que Pere Arquillué i Carles Martínez donin vida al mateix escriptor i a Jean-Claude Romand, un farsant que el 1993 va matar tota la seva família per amagar una gran mentida. Pitjor que el cas Enric Marco. Romand, a més, va sortir de la presó el 2019. L'obra de Carrère és gairebé tan bona com el clàssic *A sangfreda* de Truman Capote.

→ Teatre Romea. De l'1 al 19 de març de 2023.

LAVAGEM

Alice Ripoll

L'última peça de la coreògrafa de Rio de Janeiro no arribarà al Mercat de les Flors fins a la primavera, però és tan extraordinària que val la pena reservar ja l'entrada. Una obra que fa olor de net, que ens engrandirà per dins i que ens permetrà veure en acció sis intèrprets extraordinaris que han pogut dedicar-se a ballar gràcies a la feina de formigueta de l'artista brasilera per les faveles de Rio. Alice Ripoll és la deixeble de Lia Rodrigues (que també veurem al Mercat).

→ Mercat de les Flors. Del 5 al 7 de maig de 2023.

Debut

Clara Segura s'estrena com a directora amb 'La trena', però té clar que no pensa deixar de fer d'actriu

Clara Segura

Després d'una reeixida carrera com a actriu, Clara Segura es posa per primer cop el vestit de directora a *La trena*, en cartell al Goya.

Feia temps que Segura pensava que havia de passar a l'altra banda, però, afirma, "havia de trobar el què". "No havia de ser un encàrrec i havia d'interpel·lar-me", afegeix. I un dia va trobar-se amb Cristina Genebat i Marta Marco, amb qui va coincidir a *Les noies de Mossbank Road*, i van arribar a la conclusió que a les tres els havia agradat molt *La trena*, la novel·la de Laetitia Colombani, la qual, a més, els era difícil d'imaginar en un teatre. "Hem fet com Shakespeare, però a l'inrevès, amb tot dones", apunta. És curiós que Segura comenci la seva carrera de directora amb una adaptació i no amb un text teatral. I ho justifica dient que, "com que havíem de jugar una mica més, la novel·la ens ha donat més llibertat, menys condicionants".

Segura s'ha vist bé dirigint i té clar que no serà l'última vegada. "Ha estat una cosa molt orgànica, molt ben acompanyada per l'equip, sobretot per la Montse Vellvehí i la gent de La Perla 29, que m'ha traçat el camí", diu.

Què s'està perdent la gent que no va al teatre? "La tecnologia està arribant a un punt que dirigeix les nostres vides. I l'autèntica experiència immersiva és el teatre. No hi ha res més transformador que la ficció en carn i ossos".

Per amor
a les Arts

Quan les nits no s'acabaven

Hem reunit Àlex Monner, Elisabet Casanovas, Belén Funes i Carlos Marqués-Marcet per parlar de 'La Ruta', la nova sèrie sobre la Ruta del Bakalao

Per **Borja Duñó**
Fotografia **Irene Fernández**

Q

uè en sabeu, de la Ruta del Bakalao? Si sou dels que alguna vegada vau travessar la nit valenciana fent parades a discoteques com Barraca, Espiral i Puzzle perquè la festa durés tot el cap de setmana, ja sabeu de què parlem. Si només us en vau poder fer una idea a través de les notícies alarmants dels mitjans generalistes dels anys 90, no en tindreu una imatge completa. Diaris i televisions amagaven –perquè segurament desconeixien– el vessant artístic i contracultural d’aquesta moguda valenciana que va néixer al voltant de la nova música que arribava de fora. És cert que, a mesura que la ruta es va popularitzar i massificar, va anar perdent aquest impuls underground i avantguardista, però diverses iniciatives coincideixen a reivindicar aquest moviment que va començar a inicis dels 80 i va anar a morir a mitjans dels 90, estigmatitzat per les notícies sobre drogues, accidents de trànsit i altres informacions truculentes.

Una d’elles va ser el llibre del periodista i DJ Luis Costa; *Bacalao! Historia oral de la*

VELLUT VERMELL

Rouge

Reconeixeu el vellut vermell de les fotos? És el del Rouge del Poble-sec, mític club i cocteleria que acaba de reobrir renovat però mantenint l’essència original. Aquí és on hem reunit Àlex Monner, Belén Funes, Carlos-Marqués Marcet i Elisabet Casanovas per parlar d’una sèrie tan nocturna com *La Ruta*. Prop del Lliure, l’Apolo, el Paral·lel 62 i El Molino, i regentat per alguns responsables del Serielizados Fest, està cridat a recuperar el seu estatus de punt de referència de la nit barcelonina a còpia de còctels d’autor, sessions de DJ i altres propostes culturals.

→ Poeta Cabanyes, 21. @rouge_cocktailclub

“Vaig provar de fer de DJ aquest Sant Joan al Rachdingue i vaig punxar com el puto cul, perquè no en tinc ni idea, va ser horrible i molt divertit”

música de baile en Valencia 1980-1995 (Contra, 2016), i una altra és *La ruta*, la sèrie original d’AtresPlayer que es preestrena a la novena edició del festival Serielizados (22 d’octubre, 21 h, Teatre del CCCB). Protagonitzada per Àlex Monner, Claudia Salas, Ricardo Gómez, Elisabet Casanovas i Guillem Barbosa, la sèrie és una creació de Borja Soler i Roberto Martín Maiztegui, i té capítols dirigits per Belén Funes i Carlos Marqués-Marcet. A més d’una sessió moderada per l’autor de *Bacalao!*, el Serielizados ha muntat també una festa de cloenda al Pati de les Dones del CCCB amb sessions de música bakala a càrrec de DJ i músics de l’època. I per acabar-ho d’adobar, el Nitsa de l’Apolo haurà preparat una programació de música makina. Dècades després, la ruta arriba a Barcelona!

Un DJ d’èxit

A *La ruta*, Àlex Monner és Marc Ribó, un DJ d’èxit a qui coneixem l’any 1993, en una massificada Ruta Destroy, i a qui seguirem a través dels diversos capítols, que fan marxa enrere fins a arribar a 1981, quan ell i els seus amics de Sueca (Toni, Núria i Lucas) entren per primera vegada a Barraca. “Poques vegades he hagut de fer un flashback tan heavy, de dotze anys, i això m’ha permès explorar molts personatges diferents dins d’un mateix personatge”, diu Monner.

“És com dir-li a l’espectador: això és la Ruta que tu coneixes, que està carregada de prejudicis, més fosca, de final d’etapa, i a poc a poc anar explicant la Ruta com ningú te l’ha explicat, la gent de la meua generació no sap que neix d’un lloc d’intercanvi artístic, d’una escena de gent que com diu la sèrie van fer veure que molaven tant que van acabar molant”, explica l’actor. I reconeix que abans d’aquest projecte això és tot el que en sabia: “Que era un grup de gent que feien una ruta de set o vuit discoteques, que es passaven tot el cap de setmana fots al cotxe i escoltant música, que eren com un grup de desfassats, que es van inventar el *parkineig* i que es passaven hores i hores de farra. Això i quatre cançons del Chimo Bayo i el Paco Pil, però no sabia que hi havia gent com el Fran Lenaers que van ser pioners, en el *disc jockeying* a escala europea o almenys espanyola, que es van dedicar a importar el primer tecno que es feia als Estats Units, a Bèlgica i a Alemanya, van

ser els primers que van començar a punxar-lo a Espanya, jo crec que això va descol·locar bastant la gent i per això la penya venia des de Catalunya, Madrid i el País Vasc i des de tot arreu, perquè la música que es punxava i l’ambient que hi havia eren súper únics”.

L’únic que sabia Belén Funes abans de fer aquesta sèrie era que hi havia busos que sortien del seu poble per anar a València: “Això i el que explicava la gent gran, que era la part més truculenta, que es menjava tota la resta”. “Jo recordo que cap al final ja s’havia dissociat i es veia com una cosa més xunga, però a partir d’amics valencians que els agradava la música electrònica, vaig saber que havia estat una altra cosa i que als inicis estava vinculada al rock industrial, i que això de reivindicar la Ruta és una cosa que ja s’està parlant de fa temps”, explica Marqués-Marcet. “Jo coneixia més l’expressió de la Ruta del Bakalao com a metàfora que com una altra cosa...”, diu Elisabet Casanovas, que interpreta el paper de la Núria, un personatge que representa la part més artística del moviment, la que va associada a la moda, el disseny i la cartelleria.

La Ruta neix als pobles

Un dels encerts de la sèrie és que sentim els personatges parlant en valencià. “Jo crec que li aporta un toc realista i genuí, perquè per la raó que sigui a les ficcions no estem acostumats a sentir la gent parlant res que no sigui castellà

“El que ha fet història és la mala premsa, però el més guai de la sèrie és que és un viatge a quan això era un mig secret entre algunes persones”

central, hi ha tota una feina per eliminar els accents i estandaritzar-ho tot i tant de bo serveixi per descentralitzar l’idioma, ja que vivim en un territori especialment ric en això”, explica Funes. “És que la Ruta neix als pobles”, fa Casanovas. “I si haguéssim sigut cent per cent realistes, encara seria molt més en valencià”, assegura Marqués-Marcet. “Els americans ho tenen molt clar, escoltes les sèries i tenen accents”, continua. “És que és tan gustós veure una cosa que passa en un lloc concret i que pots ubicar, perquè llavors hi ha una identitat i una profunditat, entens un lloc”, diu Casanovas. “I una sonoritat bonica”, diu Marqués-Marcet. El particular és l’universal? “Només el particular és universal!”, rebla Casanovas.

Els personatges de la sèrie, però, no estan basats en persones concretes, sinó que són una recreació de diverses tipologies de personatges que habitaven la Ruta. Monner,

per exemple, ha tingut Fran Lenaers com a referent pel que fa a les tècniques de DJ. “Es va bolcar moltíssim en la sèrie, no només estava de *consultant* sinó que ens deixava tots els seus aparells, ell va ser el que més em va ensenyar”, explica un Monner que va provar de fer de DJ al Rachdingue aquest Sant Joan. “Vaig punxar com el puto cul, perquè en realitat no en tinc ni idea. Els de la festa em van dir, tio punxes fatal. Va ser horrible i molt divertit”, riu.

Viatge cap a la llum

El primer que et trobes a la sèrie, el capítol 1, és una colla d'amics en un moment estrany de la seva vida, és un episodi crepuscular. Han viscut moltes coses junts, però encara no les coneixem. Com dèiem, la sèrie és anticronològica: comencem al 1993 i acabarem al 1981. “Adonar-te que a mesura

que va avançant la sèrie el moviment és cada vegada més modern encara que el temps vagi cap enrere sí que em sembla interessant – diu Funes –, perquè més enllà d'un moviment underground també és un moviment de comunitat, un lloc de trobada entre diverses classes socials, una cosa que no passa avui dia; i també hi havia cabuda per a la comunitat LGBTIQ+, cosa que no passarà anys després. L'interessant és que com més enrere anem en el temps, el moviment és ideològicament i políticament més modern”, assegura. “El que ha acabat fent història és la mala premsa, però crec que el més guai de la sèrie és que et proposa un viatge a quan això era un mig secret entre algunes persones”, afegeix. “I és un viatge cap a la joventut, cap a la llum”, diu Marqués-Marcet. “Un viatge de la foscor cap a la llum”, rebla Casanovas.

On van quan surten de marxa...

ÀLEX MONNER

“Una de les últimes festes que més he disfrutat és un concert de La Élite a la sala Meteoro”, assegura Monner: “És una sala molt petita però mola molt, hi fan concerts i DJ sets, una programació molt flexible, molt de gent de Barcelona. No he sortit gaire l'últim any, però l'última bona festa que em vaig fotre va ser allà”. Que no se'n parli més, doncs. → Passeig de Montjuïc, 72. @meteoro.bcn

BELÉN FUNES

“Estic escrivint una pel·lícula d'una nena que es mou en el món de les raves i per a mi és un *revival*, m'agrada que sigui gent que s'ajunta fora d'aquest món de discoteques on miren si portes vambes o sabates i que sempre he odiat”. Ara bé, per assabentar-vos de quan i on es fan aquestes raves, cal que seguïu un canal de Telegram que no podem publicar. Investigueu!

CARLOS MARQUÉS-MAR CET

Marqués-Marcet ha sigut pare i ara no surt gaire, però es decanta per festes en cases okupa i concerts. “On sí que anava molt és a ballar salsa al Diobar els divendres i era molt guai perquè hi ha una banda en directe, fas unes birres... La salsa ho cura tot!” → Marqués de l'Argentera, 27. diobar_mons_de_musica

ELISABET CASANOVAS

Elisabet Casanovas se sumaria al plan de les raves clandestines de la Belén Funes i diu que el que més li agrada és anar de festival a veure els seus grups preferits, però si ha de triar una sala es queda amb El Pumarejo, que es defineix com a “refugi cultural”. Aquest octubre hi podreu veure Ariox i Galgo Lento. → Av. del Carrilet, 187 (L'Hospitalet de Llobregat). @elpumarejo

ACONSEGUEIX LA TEVA
ENTRADA

OKTOBER FEST

WE ALWAYS SAY
OK TO BEER FEST

OKTOBERFEST BY FÀBRICA MORITZ BARCELONA

8 D'OCTUBRE DE 19H A 00H

📍 Fàbrica Moritz Barcelona - Ronda de Sant Antoni, 41

12€

L'entrada inclou una Moritz 7 de mig litre i una degustació d'una tapa

MORITZ
FRESCA SENSE PASTEURITZAR

GASTRONOMIA
DE LA MÀ DE JORDI VILÀ

MÚSICA EN DIRECTE
RUMBA CATALANA AMB ARRELS DE GRÀCIA

Entrevista Time Out

Poesia de masses

Rupi Kaur fa la volta al món. Els seus poemes breus i il·lustrats van fer-se famosos a Instagram i ara aterren a Barcelona

Per Rita Roig

D'ADOLESCENT, RUPÍ KAUR va començar a escriure poemes i compartir-los anònimament a la xarxa de blogs Tumblr. Més tard, va començar a signar-los i a publicar-los a Instagram, on es van convertir en tot un fenomen. De fet, segur que heu vist algun dels poemes d'aquesta rapsoda canadense d'origen panjabi voltant per les xarxes. Són molt fàcils d'identificar: estan escrits en minúscules i sense signes de puntuació.

Per què escrius poemes sense majúscules ni signes de puntuació?

En els meus inicis vaig intentar escriure en panjabi, la meua llengua materna. Sé parlar-la i escriure-la, però fer-hi poesia era massa difícil. Em vaig rendir, perquè m'expressava millor en anglès, però per fer un homenatge al panjabi vaig mantenir algun dels seus trets més característics. En aquesta llengua no es distingeixen les minúscules de les majúscules i no hi ha comes, només punts. Vaig mantenir les minúscules i deixar les comes de banda per honorar els meus orígens.

Com vas descobrir que t'agradava la poesia?

Les escriptures sikh, la meua religió, són en vers. De petita, m'emocionaven els ritmes i com poques paraules podien tenir significats tan profunds. Amb la família podíem estar hores parlant d'un sol vers, analitzant-lo, discutint. M'encantava. De fet, escriure sempre ha estat una pràctica espiritual, per a mi. És com respirar, m'acompanya, em centra i em fa sentir calma.

La teua poesia parla de temes personals com l'abús sexual o ser immigrant. És difícil mostrar-se tan vulnerable?

Sempre he dit que no escric la meua poesia, sinó que és una cosa que em passa. Les idees brollen. Hi ha poemes que segurament mai veuran la llum, que vull guardar per a mi, però en general escric per parlar de veritats que tots tenim amagades a dins. Per a mi, el paper del poeta és crear noves converses. No hi haurà progrés si no som capaços de trencar tabús i posar sobre la taula experiències que ens han estat silenciades, sobretot com a dones.

Creus que l'art ha de ser polític?

L'art pot ser el que l'artista que crea necessiti que sigui. No m'agrada forçar les meves idees als altres, cadascú és com és. Però per a mi, l'art és polític. Em vaig criar en un ambient activista, els meus pares em van ensenyar que allò personal és polític i que el meu deure és alçar la veu. Soc privilegiada de poder-ho fer i

JOE CARLSON / WINTHEDIA COMMONS

Doble cita

Després d'anunciar un recital a la sala Apolo, Kaur ha afegit una nova data al Casino l'Aliança del Poblenou

per això escric sobre temes que m'importen. Estic orgullosa de ser una dona feminista, immigrant, panjabi-sikh: no hi hauria ni llibres ni poesia sense tot això que soc.

Vas autopublicar el teu primer llibre de poemes. Per què?

La indústria editorial tenia prejudicis dels que "veníem d'internet"... tot i que jo venia de l'escenari! Abans de compartir els meus treballs *online*, ja recitava poesia. Però em van dir que no hi havia mercat, que ja ningú no publicava poesia. Jo era una immigrant de 21 anys i vaig escollir autopublicar, una idea irrisòria fa deu anys. Estic orgullosa d'haver començat així: he venut més de 10 milions de llibres. I ho he fet escrivint per a la meua comunitat, no per a la indústria editorial. Connectar amb els meus lectors arreu del món en aquest tour m'ha fet molt feliç. Encara no em crec que això sigui real!

Les xarxes socials han influenciat la teua poesia?

M'han permès compartir-la com mai. Les xarxes han democratitzat la indústria i han visibilitzat veus marginalitzades.

Creus que internet és un lloc on els artistes poden ser lliures?

Internet ha dinamitat la manera en com percebem, compartim i interioritzem l'art. Tenim més accés a l'art que mai i les

oportunitats són infinites. Com tot, té el seu cantó fosc. Sempre he intentat pensar que internet no és la vida real i el meu valor personal no pot dependre'n, sobretot amb els algorismes canvians. El repte és que els creadors continuïn concentrats en el seu art.

Actuaràs a Barcelona. Com és recitar poesia davant de gent amb qui no comparteixes idioma?

M'encanta! Em preocupava la barrera de l'idioma però amb l'experiència he vist que no és cap problema: la poesia va de sentir emocions, i això és universal. Jo sempre dic que a l'escenari em converteixo en la dona dels meus somnis: ferotge, poderosa i capaç de mantenir l'atenció del públic. Quan actuo en països amb els quals no comparteixo llengua em trobo sent més creativa amb la meua comunicació... És genial veure gent d'arreu del món connectant amb el que he escrit.

No és la primera vegada que hi actues! Què és el que més t'agrada, de la ciutat?

He estat a Barcelona unes quantes vegades i hi tinc bons amics! Una de les meves artistes preferides, la Carlota Guerrero, viu i treballa aquí. Ella em va fer enamorar de la ciutat. Recordo menjars deliciosos i molt bon cafè. En el meu últim xou a Barcelona em vaig emocionar de l'amor que sentia del públic. Em vaig sentir com a casa. Em moro de ganes de retrobar-me amb aquesta ciutat. ■

→ Casino de l'Aliança del Poblenou. 26 d'octubre. 32 €.
→ Sala Apolo. 27 d'octubre. 32 €.

"Estic orgullosa de ser una dona feminista, immigrant i panjabi-sikh"

Cultura

Coordina Borja Duño
timeout.cat/cultura

Més setè art a
timeout.cat/cine

3 estrenes amb segell català

Un trio de cineastes amb molta personalitat marquen les estrenes del mes, porta oberta a les nominacions de la temporada. Per Àlex Montoya

AMB PERMÍS D'ALCARRÀS', perquè enguany serà Carla Simón qui marqui la pauta, no és agosarat pronosticar que els tres films que ens ocupen formaran part dels més nominats en temporada de Goyes i Gaudís. Els seus directors, i ànimes, venen de llocs diferents. Isaki Lacuesta i Jaime Rosales ho fan des del racó de l'anomenat cinema d'autor que acostuma a amagar propostes arriscades, sovint amb pressupostos ajustats, i amb mirades gens convencionals. Però l'autoria també és reivindicable en produccions comercials. És el cas del signant d'èxits com *El*

cos o *Contratempo*, **Oriol Paulo**, que estrena *Los renglones torcidos de Dios* sobre la novel·la de Torcuato Luca de Tena.

"M'agrada pensar que si algú veu una pel·li meva pot identificar-m'hi. Al final no sé què ésser autor o no ser-ho, és un debat que admet diversos punts de vista, però sí que intento deixar el meu segell", explica el cineasta, que aquí construeix un asfixiant relat situat en un hospital psiquiàtric a l'Espanya dels anys 70, on una detectiu (Bárbara Lennie) s'hi fa ingressar, aparentment buscant pistes sobre la mort d'un intern. Pur cinema de gènere amb el qual Paulo amplifica algunes

constants i deixa l'empremta visual i atmosfèrica de feines anteriors.

Els atacs de París

Amb dues Conchas d'Or al Festival de San Sebastià (amb *Los pasos dobles* i *Entre dos aguas*), **Isaki Lacuesta** és un bon exemple de cineasta amb imaginari propi: "Sempre he volgut fer tota mena de cine, pel·lis estranyíssimes i d'altres de comercials, totes amb el meu segell. Però vaig començar amb un documental i de seguida t'etiqueten", reconeix. Amb *Un año, una noche* busca augmentar

Bárbara Lennie és una detectiu que es fa ingressar en un psiquiàtric

espectadors fent una immersió en aquella maleïda nit del 2015, quan el gihadisme va atacar París. El film se centra en l'experiència de dos supervivents de la matança a la sala Bataclan i en la seva gestió del trauma. El

resultat és tan estremidor com lluminós.

Relacions sentimentals

A contracorrent va navegar durant anys **Jaime Rosales**, des que *Les horas del día* (2003) el va posar al mapa. El seu cinema obeïa a estímuls personals

Quina mirada! Eduard Fernández i Bárbara Lennie amb Paulo al rodatge de 'Los renglones torcidos de Dios'

'Un año, una noche'

DE QUÈ VA...

Dels nous films d'Oriol Paulo, Jaime Rosales i Isaki Lacuesta.

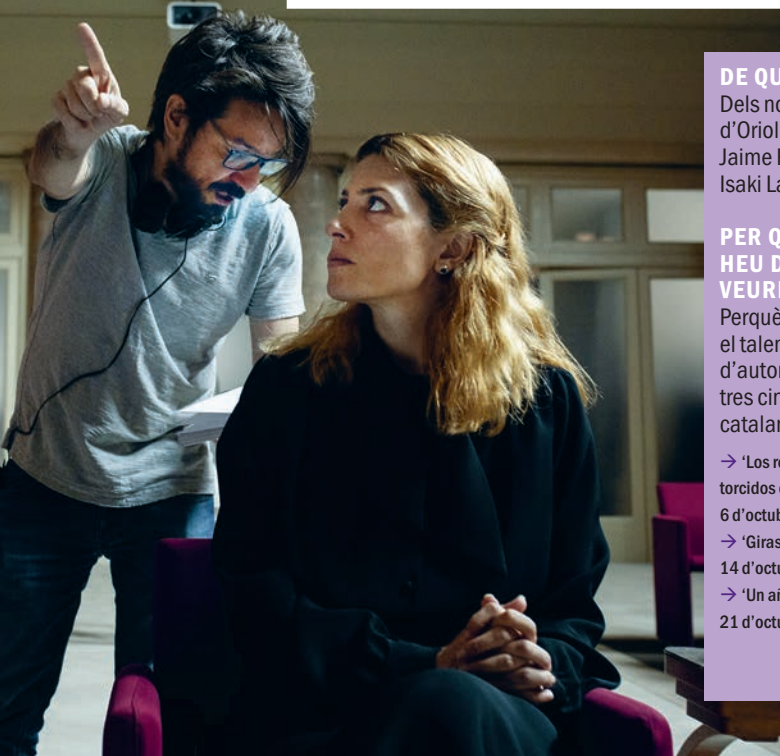
PER QUÈ ELS HEU D'ANAR A VEURE...

Perquè demostrin el talent i el segell d'autoria de tres cineastes catalans.

→ 'Los renglones torcidos de Dios'.
6 d'octubre.

→ 'Girasoles silvestres'.
14 d'octubre.

→ 'Un año, una noche'.
21 d'octubre.

i, tot i ser reconegut amb els Goya a pel·lícula i direcció per l'arriscada *La soledad*, la seva relació amb la indústria ha estat complicada. "Fer *Sueño y silencio* va ser la meua mort per a la indústria, era massa experimental, i des de llavors he buscat acostar-me al públic", ens confessa. Ara presenta *Girasoles silvestres*, o tres pinzellades en la vida d'una dona (espectacular Anna Castillo) en tres relacions sentimentals diferents. "Diria que és la meua pel·lícula més assequible per a l'espectador". Rosales, com Lacuesta i Paulo, deixen empremta i marcaran la nova temporada del cinema espanyol. ■

'Girasoles silvestres'

EL TOP 3

També a la tardor

Tolyatti adrift

La barcelonina **Laura Sisteró** viatja fins a la ciutat russa de Tolyatti, per documentar un moviment de protesta juvenil que rescata antics cotxes Lada.

→ Estrena el 28 d'octubre.

Historias para no contar

Cinc històries marca de la casa de **Cesc Gay**: relats quotidians amb un sentit de l'humor que ens convida a riure'ns de nosaltres mateixos, i un repartiment de luxe.

→ Estrena el 25 de novembre.

Suro

L'òpera prima de **Mikel Gurrea** planteja com una parella canvia ciutat per un entorn rural, amb les dificultats que això pot portar a la seva relació. Pol López i Vicky Luengo en són els protagonistes.

→ Estrena el 2 de desembre.

DIÀLEGS D'ESPIRITUALITAT AL MONESTIR DE PEDRALBES

Direcció i moderació del cicle
a càrrec de Mar Rosàs

TEMPS, REFORMA I REVOLUCIÓ

Dijous 6 d'octubre a les 18.30 h

**Quina mandra! Rendiment, vagància i budisme
en el món contemporani**

Juan Evaristo Valls Boix i Berta Sáez Almazán

Dijous 20 d'octubre a les 18.30 h

El temps dins i fora del convent en l'època medieval

Diàleg entre Sergi Sancho i Georgina Rabassó

Dijous 3 de novembre a les 18.30 h

Temps, literatura i judaisme

Diàleg entre Arnau Pons i Berta Ares Yáñez

Dijous 17 de novembre a les 18.30 h

Temps, reforma i revolució

Diàleg entre Paula Kuffer i Salvador Cardús i Ros

Activitat amb públic presencial i retransmissió per *streaming*.
Imprescindible reserva prèvia per assistir presencialment.
Més informació i reserves al web: monestirpedralbes.barcelona

Ajuntament de
Barcelona

REIAL I MONESTIR
DE SANTA I MARIA
DE PEDRALBES

Cultura

Cine

Fall

Tensió a les altures no apta per a espectadors amb vertigen. En aquesta pel·lícula que recull el millor de la sèrie Bi que treu un insospitat partit a un pressupost ínfim, dues noies puguen fins al capdamunt d'una torre de comunicacions abandonada. A 600 metres d'alçada, el repte es convertirà en una lluita per sobreviure. Adrenalina desfermada i una extraordinària direcció de fotografia del madrileny MacGregor que juguen amb els nervis de l'espectador.
→ Dir. Scott Mann (EUA, 2022). 107 min.
Estrena el 7 d'octubre.

¡Corten!

Michel Hazanavicius, l'oscaritzat director de *The artist*, continua fent la seva particular odissea cinèfila: les seves pel·lis juguen constantment a l'homenatge: el cinema mut que li va donar l'Oscar, però també la mirada a Godard de *Malgenio* o al cine d'espies a les dues parts d'*OSS 117*. Ara *remakeja* l'estupenda *One cut of the dead* (la trobeu a Filmin): un rodatge d'una pel·li de zombis es veu interromput per l'aparició de zombis reals. Cine dins del cine i riures amb dosis de sang i fetge.
→ Dir. Michel Hazanavicius (França, 2022). 110 min. Estrena el 14 d'octubre.

La mujer rey

Crispetes i missatge:
aquest relat èpic i

trepidant se centra en la història real de les Agojie, una unitat de dones guerreres del Regne de Dahomey (l'actual Benin) al segle XIX, que lluitaven per mantenir la seva forma de vida. Protagonitzada per Lashana Lynch (la 007 de *Sin tiempo para morir*) i Viola Davis (oscaritzada per *Fences*), la pel·lícula barreja un missatge feminista poderós amb batalles espectaculars que deixen la boca oberta.

→ Dir. Gina Prince-Bythewood (EUA, 2022). 126 min. Estrena el 14 d'octubre.

Cerdita

Guanyador del Goya i de desenes de premis, el curtmetratge *Cerdita* va posar en el mapa el talent de Carlota Pereda, cineasta que ara multiplica l'univers d'aquell treball, desenvolupant la història de la Sara (estupenda Laura Galán), una noia amb sobrepès que pateix les burles de mig poble, fins que se n'afarta. Amb elements de thriller rural i de violència extrema, però també amb tocs de comèdia costumista, es va rebre amb aplaudiments a Sundance.
→ Dir. Carlota Pereda (Espanya, 2022). 90 min. Estrena el 14 d'octubre.

Peter von Kant

L'hiperactiu François Ozon (director de films com *Verano del 85*, *Jove i bonica* i *La piscina*) fa un homenatge al cinema de Rainer Werner Fassbinder i a la seva icònica *Les amargues llàgrimes de Petra von Kant* (1972).

Aquesta és la història d'un director de cinema (Denis Ménochet, protagonista d'*As bestas*, el nou

'El agua'

Sorogoyen) obsessionat per un jove de qui s'ha enamorat. Una mirada satírica a temes com l'envelliment i la mortalitat, i la vanitat pròpia del món del cinema.

→ Dir. François Ozon (França, 2022). 84 min. Estrena el 14 d'octubre.

Black Adam

L'èxit de *Shazam!* va activar la producció d'aquesta mena d'spin-off centrat en el gran enemic de l'heroi als còmics DC d'on sorgeixen ambdós personatges. Interpretat per Dwayne Johnson, *Black Adam* és un superdolent menys dolent del que sembla, que en plena cerca de redempció aprèn a canviar les malifetes per bones accions. Amb el català Jaume Collet-Serra a la direcció, la pel·li recupera el to de comèdia de *Shazam!* i esdevé un espectacle per a tota la família.

→ Dir. Jaume Collet-Serra (EUA, 2022). Estrena el 21 d'octubre.

Ámsterdam

Tan addicte als escàndols als platós com a reunir repartiments envejables, David O. Russell (director de *La part positiva de les coses* o *La gran estafa americana*) proposa ara una comèdia de misteri situada als anys 30, en la que tres vividors intenten demostrar que no són els culpables d'un crim que els volen encolomar. Ells són Christian Bale, Margot Robbie i John David Washington (el protagonista de *Tenet*). I els acompanyen Robert De Niro,

Rami Malek i la cantant Taylor Swift. Aroma d'Oscars.

→ Dir. David O. Russell (EUA, 2022). 134 min. Estrena el 28 d'octubre.

El agua

Incursió al realisme màgic de la debutant Elena López Riera, amb experiència en curts premiats com *Los que desean* (Locarno i Sant Sebastià). Amb la seva hipnòtica òpera prima, la cineasta viatja al sud d'Alacant per recuperar una llegenda popular que diu que, amb cada riuada del Segura, algunes dones estan predestinades a desaparèixer. I vincula aquesta creença a com afecta una família formada per l'àvia, la mare i la filla.

→ Dir. Elena López Riera (Espanya, 2022). 107 min. Estrena el 28 d'octubre.

Edén

Estefanía Cortés, una altra directora debutant, està al darrere d'aquest drama psicològic sobre la llibertat i el dret d'escollir i l'enfrontament a la mort. *L'Edén* del títol és una empresa clandestina localitzada enmig de la natura. La gent hi va per posar fi a tot allò que els turmenta, i allà trobaran un grapat de personatges que ja han patit massa. Marta Nieto i Charlotte Vega són les protagonistes d'aquest prometedori debut.

→ Dir. Estefanía Cortés (Espanya, 2022). Estrena el 28 d'octubre.

El cuarto pasajero

La nova pel·lícula d'Álex de la Iglesia s'havia de titular

BlaBlaCar, perquè aquest és el mètode que quatre personatges escullen per fer un viatge per carretera. Però l'elecció dels passatgers no serà gens acurada i les coses es torçaran de seguida. Alberto San Juan, Blanca Suárez, Ernesto Alterio i Rubén Cortada puguen a l'univers particular, i sempre passat de rosca, del director de *Perfectos desconocidos*. ■ *Álex Montoya*

→ Dir. Álex de la Iglesia (Espanya, 2022). Estrena el 28 d'octubre.

També s'estrenen 'Girasoles silvestres', 'Los renglones torcidos de Dios' i 'Un año, una noche' (pàgines 34-35)

Més pel·lícules a timeout.cat/cine

Mark Rothko Untitled, 1969. Museo Universidad de Navarra © 1998 Kate Rothko Prizel and Christopher Rothko/VEGAP/Barcelona, 2022

ELS CAMINS DE L'ABSTRACCIÓ 1957—1978

Diàlegs amb el Museo de Arte Abstracto Español de Conca

29.09.2022 – 15.01.2023

Exposició a La Pedrera

De dimarts a diumenge, de 10 a 19,30 h
Passeig de Gràcia, 92
www.lapedrera.com

Fundació Catalunya La Pedrera

En col·laboració amb la Fundació Juan March

Teatre i dansa

Assaig sobre la ceguesa

Clàudia Cedó ha adaptat la que és potser la novel·la més famosa de José Saramago, i això perquè el TNC i el Teatro Nacional São João de Porto portin a escena la primera gran col·laboració entre els dos teatres per oferir una peça (amb intèrprets d'una banda i de l'altra de la península) que parla del poder i el control que exerceix sobre la ciutadania. Enmig, hi ha una pandèmia. Us sona?

→ TNC. M: Glòries. Fins al 30 d'octubre. 14,50-29 €.

Austràlia

El director de La Calòrica, Israel Solà, escriu i dirigeix una obra que explica la relació de tres germanes ara que una d'elles vol ser mare. Aniran fins a Austràlia i serà el primer cop en molt temps que estaran juntes. Amb Ester Cort, Meritxell Huertas, Brian Lehane i Carme Poll.

→ Flyhard. M: Hostafrancs. A partir del 27 d'octubre. 15-18 €.

Ghost, el musical

David Bustamante i Cristina Llorente donen vida al Sam i la Molly, dos personatges que van saltar a la fama el 1990 gràcies a una pel·lícula, guanyadora de dos Oscars, que va fer creure a tota una generació que l'amor no té fronteres, ni la mort.

→ Tívoli. M: Catalunya. A partir del 30 de setembre. 29-67 €.

El club oblidat, Barcelona Lyceum Club

La companyia Les Fugitives recupera la història del primer club femení de Barcelona, creat el 1931, a partir de la investigació de Maria Àngels Cabré. Un espai de llibertat, cultura i sororitat, que amb l'arribada de la guerra es va desfer i durant el franquisme es va oblidar.

→ Teatre Tantarantana. M: Paral·lel. Del 13 d'octubre al 6 de novembre. 15-22 €.

Mellizo doble

Israel Galván i Niño de Elche tornen a associar-se per

Els actors són els dimonis

Paraíso perdido

Portar al teatre el poema de John Milton *Paradís perdut* no era feina fàcil, però Helena Tornero ha aconseguit baixar-lo a un text que llisca de meravella a través de Cristina Plazas i Pere Arquillué, Satanàs i Déu, que s'hi deixen la pell. Andrés Lima dirigeix una obra que també compta amb Elena Tarrats, Rubén de Eguía, Lucía Juárez i Laura Font, i que és un espectacle total en el qual torna a nosaltres, fresca, la història de la creació. A més d'un homenatge a la bellesa de les

paraules de Milton des d'una mirada contemporània, aquest *Paraíso perdido* és també un homenatge a l'ofici del comediant, tantes vegades demonitzat per la seva fascinant capacitat de transformació i de transgressió. L'última escena és

per emmarcar, quan el dimoni fa una defensa aferrissada del teatre com a espai de llibertat, l'únic que el Totpoderós no pot controlar. Al Teatre Grec, l'estiu passat, va ser fantàstic.

■ Andreu Gomilla

→ Teatre Romea. M: Liceu. Des del 26 d'octubre. 15-28 €.

oferir-nos un espectacle, en el qual els dos artistes fusionen la seva tradició i domini del flamenc amb la incontentible capacitat de renovar, combinant el flamenc clàssic amb la música electrònica o el techno, per exemple.

→ Mercat de les Flors. M: Poble Sec. 15 i 16 d'octubre. 25 €.

Pretty woman, el musical

La transposició de la famosa pel·lícula protagonitzada per Richard Gere i Julia Roberts manté el marc narratiu de l'èxit cinematogràfic tot enriquint-se amb una banda sonora escrita

per Bryan Adams, que es va estrenar a Broadway el 2018 i arriba per primer cop a l'estat de Barcelona.

→ Apolo. M: Paral·lel. Fins al 27 de novembre. 23-64 €.

R.A.V.E. (Revolutionary Agglomeration for Voluntary Extermination)

Una dona sola a l'escenari, la ballarina i coreògrafa Cecilia Colacrai (Big Bouncers), intenta indagar, a través del gest, el nostre instint de preservació.

A partir d'una intensa relació amb la vibració sonora, evoca el seu vessant més primitiu per desplegar diferents estats físics.

→ Mercat de les Flors. M: Poble Sec. Del 7 al 9 d'octubre. 12 €.

Tengo un problema contemporáneo

Aquesta és una coreografia dividida en tres solos en què la mateixa ballarina especula sobre el treball presencial, dubta del sentit de l'escena, rebutja el retrat i no fa espectacle. Una peça de Carmelo Salazar.

→ Antic Teatre. M: Urquinaona. Del 27 al 29 d'octubre. 12-15 €.

Viatge d'hivern

Magda Puyo dirigeix aquest viatge que ens proposa Elfriede Jelinek per les seves pròpies experiències, tant artístiques com íntimes: la sexualitat mediatitzada per internet, la perversió de la opinió pública, el culte a la joventut, la presència del feixisme latent, el pas inexorable del temps, l'amorodi per la seva mare... Amb Laia Alberch, Pepo Blasco, Rosa Cadafalch, Clara Peya/Bru Ferri i Encarni Sánchez.

→ Sala Beckett. M: Poblenou. Del 5 al 30 d'octubre. 10-20 €.

Zona inundable

Marta Barceló reconstrueix la tràgica inundació que va patir Sant Llorenç des Cardassar (Mallorca) el 2018 per oferir-nos una peça que es pregunta si es podia haver evitat el drama. Marta Gil Polo dirigeix Isabelle Bres, Marc García Coté, Marc Joy, Pepa López, Vanessa Segura i Àlvar Triay. ■ A.G.

→ TNC. M: Glòries. Del 6 d'octubre al 6 de novembre. 12-24 €.

Trobareu més estrenes de la temporada i els noms que brillaran a la cartellera a les pàgines 20-26!

'Assaig sobre la ceguesa'

OBRA DEL MES

Fàtima

A LA NIT *just abans dels boscos*, Bernard-Marie Koltès ens explica la història d'un home que, sota la pluja, busca un lloc on allotjar-se. No el trobarà i durant aquella nit ens explicarà la seva vida dissortada, en la pobresa, als baixos fons. A *Fàtima*, Jordi Prat i Coll ens presenta una noia, la que dona títol a l'obra, que prové més o menys del mateix entorn que el protagonista del clàssic de Koltès, però el que el francès ens narra en passat, ella ho fa en present, també durant una sola nit, des que deixa el pis que comparteix fins que surt el sol, sense sortir mai del Raval.

El treball de Queralt Casasayas com a Fàtima és descomunal. No només assumeix un text capriciós, finíssim, alta literatura, sinó que sap bellugar-se amb destresa per una escenografia endimoniada (unes escales que ocupen tota l'escena) i mostrar amb el cos el que mai no poden expressar les paraules. La resta d'intèrprets està al seu servei, des de Mercè Arànega fins a Sergi Torrecilla.

Enmig de tot, del retrat social, de l'atmosfera cada cop més surrealista, hi ha l'obra en ella mateixa, una peça que ens fa creure que podem veure un teatre molt ben escrit, sense concessions, pensat per al gaudi no només dels ulls, sinó també de l'oïda. Els personatges no parlen com el que són ni com en aquelles sèries on no saben més de 500 paraules, perquè són molt més que pura representació. Són ànimes que floten cap a nosaltres, el públic. Després de l'excel·lent *M'hauríeu de pagar*, Prat i Coll ha fet una altra clau de volta per donar encara més cos al seu teatre. Quin tros d'obra que ha parit. ■ **Andreu Gomila**

DE QUÈ VA...

La vida d'una noia es complica en una sola nit, al Raval.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per sentir el text i al·lucinar amb la feina de Queralt Casasayas.

→ T. Lliure: Gràcia.
M: Fontana. Fins al 23 d'octubre. 10-29 €.

SILVIA POCH

BDC

BARCELONA DISTRICTE CULTURAL

El circuit cultural als barris

Entrada gratuïta
districtecultural.barcelona

   @BcnDCultural

OCTUBRE - DESEMBRE
2022

AUDIOVISUAL
CIRC
DANSA
MÚSICA
TEATRE

CENTRES CÍVICS,
CENTRES CULTURALS

Barcelona
Capital Cultural
i Científica

 BARCELONA
CULTURA

Ajuntament de
Barcelona

PREN-NE NOTA

Cau es pop de s'horabaixa

Antònia Font, Da Souza i Salvatge Cor coincideixen a Barcelona en menys de 48 h. En *Borja Duñó* es capbussa en el pop mallorquí

TAREK SERRA

MALGRAT QUE ELLS es treguin una mica d'importància, Antònia Font ha estat fonamental per a les noves fornades d'artistes de pop aventurer que canten en català, no diguem ja dels que venen de Mallorca, com és el cas de Da Souza –que els faran de teloners al Sant Jordi– i de Salvatge Cor, que no escatima referències al grup de Pau Debon i Joan Miquel Oliver al seu nou i tercer treball *Cruïlla* (2022).

Hi ha una cançó, *de mi*, que està construïda com un brillant collage en clau electrònica de diversos elements d'Antònia Font. Ferran Palau, Bon Iver, Frank Ocean, Labrinth i Drake són referents del disc de Llorenç Romera Pericàs, que explica: “volia fer atractiva Antònia Font a la meva neboda”. Per ell, signifiquen “intentar saber d'on venim i mirar al futur, captar l'essència mallorquina, que és

irònica i melancòlica, i que podíem cantar en català de Mallorca el que volguéssim, volia dir llibertat”.

Da Souza també estrenen disc, *Dies d'attrezzo* (2022), i no només és el millor de la seva trajectòria (i el més coral) sinó que el presenten com a teloners d'Antònia Font al Palau Sant Jordi, cosa que van rebre amb “molta sorpresa i alegria”, explica Lluís Cabot, guitarra i veu del grup. Serà una bona ocasió per vibrar amb nous clàssics instantanis, com *Diarro*, *24/7* i *Bomba de fum* que mostren, també, una evolució estilística fascinant. I a més, al costat d'uns referents quant a la manera d'encarar la creació musical: “tenen una veu molt personal, un punt d'avantguarda i no perden l'esperit de grup de pop, d'arribar a molta gent”.

→ Salvatge Cor. Laut. Divendres 14, 21 h. 10 €.

→ Antònia Font + Da Souza. Palau Sant Jordi. Dissabte 15, 19 h. 30 €.

“Una veu molt personal, un punt d'avantguarda i esperit d'arribar a molta gent”

Q&A

“Antònia Font és un bolet”

Joan Miquel Oliver ja s'imaginava que el retorn d'Antònia Font tindria èxit, però no tant. Ho vam veure al Primavera Sound, i el 15 d'octubre ho experimentarem al Palau Sant Jordi. Aquest, però, serà un concert de 37 cançons en dues hores i mitja. “Espero que el públic quedi saciat”, diu.

Quines sensacions esteu tenint?

Veure que la gent canta les cançons de dalt a baix a un volum brutal és molt heavy. I sobretot el moment de sortir a tocar amb les primeres notes d'*Estreboscòpica*, et fa pujar l'adrenalina.

La gent se sap fins i tot el disc nou.

És que tenia molt clar que havíem de tornar amb un disc que fos igual o millor que els altres.

Què us ha sorprès, als concerts?

Sobretot la quantitat de públic jove, que no ens havia vist mai tocar en directe.

Sou un referent per a molts grups actuals. Us sentiu còmodes dins el context del nou pop en català?

Jo crec que Antònia Font no està dins de cap context, segueix el seu propi camí. Antònia Font és un bolet que ni jo mateix de vegades em sé explicar. ■ B. D.

Concerts

Sigur Rós

Sigur Rós, el grup islandès que va meravellar el món amb una música etèria que semblava comunicar-se amb els dofins, torna a Barcelona sis anys després de la seva última visita. Presentarà algunes de les cançons que formaran part del seu nou àlbum –ja fa quasi deu anys de *Kveikur!*–, i repassaran els seus 25 anys de carrera.

→ Sant Jordi Club. M: Espanya. Dissabte 1 d'octubre, 21 h 56,50 €.

Chico César

El brasiler Chico César, coautor de *Soberana rosa* per a Sting (amb la qual va guanyar un Grammy), es posa elegant per presentar el seu desè àlbum, *Vestido de amor* (2022), a Caprichos de Apolo amb el seu còctel d'estils tropicals passats pel sedàs del pop i el funk.

→ La 2 de l'Apolo. M: Paral·lel. Dilluns 3 d'octubre, 20 h. 25-30 €.

Ariox i Galgo Lento + The Free Fall Band

En la segona temporada del Curtcircuit, el cicle de l'ASACC que reivindica la música en directe a les sales, trobem aquest doble cartell (gairebé triple, podríem dir!), que reuneix la fusió del *bedroom pop* d'Ariox i Galgo Lento –que han gravat junts enguany– i la vitalitat sempre acolorida de The Free Fall Band.

→ El Pumarejo. FGC: Sant Josep. Divendres 7 d'octubre, 21 h. 8-12 €.

Tiago Iorc

Amb quatre Grammy llatins a la butxaca, el brasiler Tiago Iorc s'està postulant com un digne successor de Caetano Veloso (escolteu les delicioses composicions de *Reconstrução!*). Per primera vegada a Barcelona.

→ Paral·lel 62. M: Paral·lel. Dijous 13 d'octubre, 20.30 h. 25-28 €.

Macy Gray

La *soul woman* de veu trencada Macy Gray actua al Festival del Mil·lenni amb nou disc acabat

Macy Gray

d'estrenar. Es titula *The reset* (2022) i l'ha enregistrat al capdavant de la seva nova banda The Califòrnia Jet Club, amb qui presenta aquestes noves cançons.

→ Sala Apolo. M: Paral·lel. Dissabte 15 d'octubre, 21 h. 34 €.

The Black Crowes

Per fi arriba la llargament posposada gira de reunió dels

germans Rich i Chris Robinson. Una gira que celebra els 30 anys del seu exitós debut *Shake your money maker* (títol que es podria traduir com *remena, remena, nena*) amb tots els temes de l'àlbum (recordeu la versió del *Hard to handle* de l'Otis Redding? I *Jealous again?*) a més de la resta de hits de la seva trajectòria.

→ Sant Jordi Club. M: Espanya. Diumenge 16 d'octubre, 21 h. 56,50 €.

Willy Tornado

El cantautor barceloní d'ascendència rock Willy Tornado (Freewheelin' Tornados) presenta a La Textil les emotives cançons de l'EP *Casa* (2022), un disc catàrtic sobre la salut mental, que interpretarà per primera –i segurament única– vegada amb banda.

→ La Textil. M: Urquinaona. Dissabte 22 d'octubre, 21 h. 10-18 €.

Més concerts a [timeout.cat/concerts](https://www.timeout.cat/concerts)

PRINCI D'INFINIT MARÍA TERESA HINCAPIÉ SI AQUEST FOS UN PRINCIPI D'INFINIT MA

Princi de Fuga (detall) | Princi de Fuga (detall), 1996.
Museo de Arte Moderno de Pereira, Risaralda. Video monocanal, color, so, 13 min 45 s.
Càmera: Françoise Limouzin. Cortesia de Museo de Arte Moderno de Pereira, Colombia.

MAC BA

20 10 2022 – 26 02 2023
Reserva la teva entrada per l'exposició a [macba.cat](https://www.macba.cat)

PARLEM AMB...

Arnau Tordera i Victoria Szpunberg

El Raval entra al Liceu? Sí, en forma d'òpera comunitària amb participació dels veïns.
Per Borja Duñó

ATENCIÓ, ESPÒILERS: UN gran gat de bronze que desapareix, un magnat que vol fer un estadi del Barça amb casinos enmig del Raval... Aquests són alguns dels elements de la trama de *La gata perduda*, la primera òpera comunitària sobre el Raval, escrita per Arnau Tordera (música) i Victoria Szpunberg (text). Hi participen diverses entitats i cors del Raval (fins a 300 veus). "La trama té un punt distòpic, però no sé si n'estem tan lluny", diu Szpunberg, que durant mesos es va dedicar a entrevistar els veïns del barri.

Com s'aborda, una òpera sobre el Raval?

Victoria Szpunberg: Vam decidir que no seria una òpera documental, que faríem servir recursos èpics i grandiloqüents. Tenia ganes de fer paròdia, caricatura. Volia fer un magnat dolent, un heroi... A l'Arnau això també li funcionava per a la composició. I havia de fer-ho conivir amb el vessant polític del Raval, que és un barri de resistència.

I la partitura?

Arnau Tordera: L'encàrrec es contraposava amb la tradició – amb tots els matisos possibles, elitista– de l'òpera. Tenia aquest dilema, però el llibret potenciava tot un seguit de recursos expressius que de seguida vaig saber com duria a terme: l'èpica, la grandiositat, la màgia, el misteri. No s'adequa al cànon de l'òpera contemporània, però és absolutament contemporània i força més digerible per a un públic profà en la matèria. Malgrat això,

"Jo volia alguna cosa impossible, com que desaparegués el gat de Botero"

crec que també pot ser fascinant per al públic més erudit en el gènere.

Com es porten els carrers del Raval al llenguatge operístic?

AT: Històricament, l'òpera s'ha articulada a través de l'excel·lència del cant, i en aquest cas s'havien de trobar altres fórmules. El cor té un paper protagonista i això és un fet singular que no ha estat senzill, i més tenint en compte que els cors no són professionals, tot i que tampoc podem dir que siguin amateurs. El segon acte passa als carrers del Raval i l'expressió musical

és totalment contrastant i diferent de la resta, dialoga amb músiques populars, té un ritme frenètic i s'executa a una velocitat trepidant.

L'argument és delirant.

VS: Jo volia fer-hi entrar la fantasia, perquè si fas realisme social corres el risc de caure en el paternalisme.

AT: Sí, és un material fràgil.

VS: El Raval és poc governable, però alhora és un barri que sempre s'ha volgut controlar i això ha generat neguit i atracció. Jo volia que succeís una cosa impossible, com que desaparegués el gat de Botero.

Els gats s'esmunyen. Com la identitat del Raval?

VS: Sí, representa que al Raval tot és canviant i res és el que sembla. ■

→ Gran Teatre del Liceu. M: Liceu. Dimecres 5 i divendres 7 d'octubre, 19 h. 10-30 €.

Una gata esmunyedissa ha unit Victoria Szpunberg i Arnau Tordera al Liceu

SCOTT CHASSEROT

EL TOP 3

Clàssica

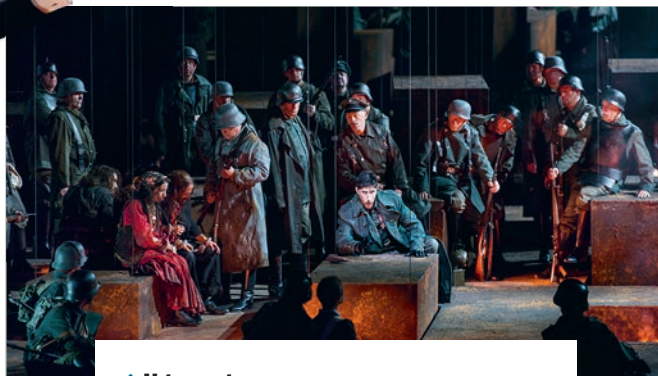

RONALD KNAPP

↑ Filharmònica de la Scala

Riccardo Chailly dirigeix l'orquestra milanesa en un programa que inclou les primeres simfonies de Beethoven i Mahler, i que representa el tret de sortida de la temporada del Palau 100, el cicle de concerts més emblemàtic organitzat pel Palau de la Música Catalana.

→ Palau de la Música Catalana. M: Urquinaona. Dilluns 3 d'octubre, 20 h. 35-150 €.

RUTH WALZ

↑ Il trovatore

La popular òpera de Verdi torna al Liceu, amb una coproducció que té Àlex Ollé com a director d'escena i Riccardo Frizza de director musical. Entre els solistes vocals destaquen Vittorio Grigolo, Ksenia Dudnikova, Saïoa Hernández i Juan Jesús Rodríguez.

→ Gran Teatre del Liceu. M: Liceu. Del 27 d'octubre al 8 de novembre. 15-278 €.

LISA MARIE MAZZUCCO

↑ Ludovic Morlot

El director francès s'estrena al capdavant de l'OBC, que serà la seva orquestra les pròximes temporades en un concert amb obres d'Abrahamsen i Mahler. Les sopranos Audrey Luna i Carolyn Sampson seran les solistes dels tres concerts.

→ L'Auditori. M: Marina. Divendres 30 de setembre i dissabte 1 d'octubre, 19 h; diumenge 2 d'octubre, 11 h. 25-55 €.

L'AUDITORI

UN ANY DE CONCERTS PER 50€

SÍ QUE ÉS UN FESTIVAL

TARIFA PLANA JOVE

50€ MENORS DE 25 ANYS

85€ MENORS DE 35 ANYS

L'AUDITORI ÉS UN CONSORCI DE

AMB EL SUPORT DE

Auditori.cat

Art

Cançó de Pedro Costa

La primera exposició a Espanya de Pedro Costa, cineasta portuguès, és una mostra dels seus treballs *ex professo* per a La Virreina Centre de la Imatge. En aquestes obres, aglutinades sota el nom de *Cançons*, l'artista reflexiona sobre la paraula i el seu poder d'interpel·lar musicalment i plàstica les imatges en moviment.

→ La Virreina. M: Liceu. Del 22 d'octubre al 23 d'abril de 2023. Gratis.

Els camins de l'abstracció

La Pedrera s'endinsa en tots els camins possibles que l'art abstracte va agafar durant la segona meitat del segle XX. Quadres d'artistes espanyols com Tàpies o Saura entren en diàleg amb alguns dels màxims representants de l'abstracció internacional: Mark Rothko, Alberto Burri, Willem de Kooning, Hans Hartung, Jean Dubuffet, Helen Frankenthaler i Jackson Pollock, per exemple. A través d'aquests noms, la mostra presenta els corrents de l'abstracció que van de l'informalisme i l'expressionisme abstracte a l'art cinètic o la pintura de camps de color.

→ La Pedrera. M: Diagonal. Fins al 15 de gener de 2023. 9 €.

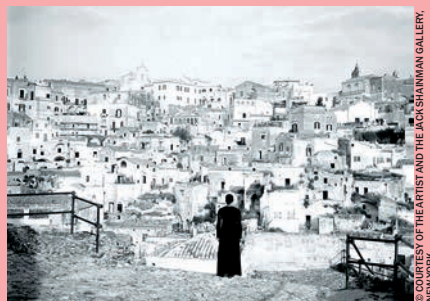
Digerir el món on és

Aquesta exposició reuneix obres d'art que reflecteixen la interdependència i les relacions simbiòtiques que

sostenen la vida. Les obres, que s'han produït des dels anys 80 fins a l'actualitat, aborden els límits físics i emocionals dels ecosistemes que habitem, i són d'artistes com Teresa Lanceta, Victoria Civera, Inês Neto dos Santos, Menchu Lamas, Tacita Dean i Mariana Silva.

→ CaixaForum. M: Espanya. Fins al 30 d'octubre. 6 €.

NO T'HO PERDIS

Carrie Mae Weems

La fotògrafa estatunidenca Carrie Mae Weems fa servir els estereotips racials i sexuals per qüestionar el poder i els discursos institucionals sobre la història. La seva obra arriba a Barcelona en tres espais de manera simultània.

→ KBR, MACBA i FotoColectania. Fins el 15 de gener de 2023.

Picasso-Clergue

Una selecció d'imatges d'entre les més de 600 que el fotògraf Lucien Clergue va fer a Picasso al llarg de les seves nombroses trobades al sud de França, on tots dos van viure. El Museu Picasso ens dona a conèixer l'amistat entre aquests dos artistes, que va néixer en una corrida de toros a Arle l'any 1953. Gràcies a l'afinitat entre tots dos,

tenim imatges quotidianes de la vida del pintor on se'l veu tendre i pensatiu, i funcionen com un àlbum de família i el diari d'una amiatat.

→ Museu Picasso. M: Jaume I. Fins al 20 d'octubre. 6,5 €.

Enric Majoral. La joia expandida

Enric Majoral va fugir a Formentera, fascinat pel patrimoni tradicional i natural de l'illa, i allà va començar a experimentar amb l'orfebreria. Va crear joies úniques des de la intuïció i l'observació de la natura, que s'exposen en aquesta mostra del Disseny Hub. L'exposició aborda qüestions com la relació de les peces amb el paisatge o la importància de la improvisació i dels materials emprats.

→ Museu del Disseny. M: Glòries. Fins al 27 de novembre. Gratis.

Cynthia Marcelle. Una conjunció de factors

Aquesta exposició posa èmfasi en la preocupació constant de l'artista Cynthia Marcelle per les jerarquies i dinàmiques de la col·lectivitat, i subratlla la singularitat estètica de la seva obra: des d'una poètica de l'acumulació, la multiplicació i la repetició fins a l'ús de materials i colors que evocuen llocs i contextos específics.

→ MACBA. M: Universitat. Fins al 8 de gener. 6 €.

Més propostes a [timeout.cat/exposicions](https://www.timeout.cat/exposicions)

04.10.22
— 22.01.23
Can Framis, Barcelona

EUGÈNIA BALCELLS
ELLA, UNA I ALTRA VEGADA

FUNDACIÓ VILA CASAS

CAN FRAMIS
BARCELONA

EXPO DEL MES

Parabolic structures

DE QUÈ VA...

De la relació entre les històries individuals i la història col·lectiva.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per entretenir-vos amb els racons més misteriosos del Cementiri de Montjuïc.

→ Chiquita Room
M: Urgell. Fins al
29 d'octubre. Gratis.

DESPRÉS QUE ELS Reis Catòlics expulsessin els jueus, el call de Barcelona va ser arrasat. Aleshores, moltes de les làpides del cementiri de Montjuïc –antiga necròpoli jueva– van ser reutilitzades i convertides en material de construcció d'edificis de la ciutat.

Què en fem, de la nostra herència familiar? Com les làpides dels jueus barcelonins, també ens serveix per construir noves històries? Això es pregunta Philip Masiel en el seu darrer treball, que exposa a la Chiquita Room.

Aquest artista que viu entre San Francisco i Barcelona ha anat a l'antic cementiri jueu de Montjuïc per fotografiar-lo i fer-ne *frottages* (aquella tècnica de ratllar el paper per sobre de superfícies de diferents textures), i ho ha combinat amb imatges de reunions familiars, de la seva família i de catalans desconeguts.

En els collages resultants també hi apareixen unes esferes de ciment misterioses. Són unes peces reals que es troben a Montjuïc i que donen nom a l'exposició: les estructures parabòliques, uns miralls acústics que se suposa que serveixen per a la comunicació entre distàncies impossibles. L'artista les compara amb les taules circulars al voltant de les quals es reuneixen, parlen i mengen els protagonistes de les seves fotografies.

Sembla que Masiel vulgui dir-nos que, com les ciutats, totes les famílies tenen històries de diàspora, repressió i oblit i que, si volem esmenar-les, estem obligats a comunicar-nos. ■ Rita Roig

FATAMORGANA GINO RUBERT

05.10.2022 — 26.02.2023

  #GinoRubert #ArtTeclaSala

Entrada lliure

Centre d'Art Tecla Sala

Av. de Josep Tarradellas i Joan, 44
08901 L'Hospitalet de Llobregat
Tel. +34 93 403 26 20 / www.teclasala.net

Transport públic

 L1, L9S i L10S: Torrassa
(A 13' de pl. Catalunya)
 L16 i M12

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Ajuntament de L'Hospitalet

Menjar

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/restaurants

Echegaray

Nova cuina de barri

Agafeu el metro, que encara està bé de preu, i aneu a descobrir petites joies abans que toqui fer-hi cua. Per Ricard Martín

FOTOS: IRENE FERNÁNDEZ

LA RECUPERACIÓ DEL

turisme és un fet: a Barcelona no hem arribat als nivells del 2019, però ens hi acostem; ens han visitat quasi un milió més de persones que el 2021. Han tornat l'efervescència i les cues al centre. Però val la pena fixar-se en petits grans restaurants de barri, únics per tipologia i localització.

El Clot Lanto

Deia cues? Al restaurant Lanto, en una cantonada desèrtica de Meridiana amb el Clot, li'n calen. Perquè a l'una menys cinc, les

seves setze places ja són plenes, via reserva. En Ricardo García i la seva parella (ella prefereix que no l'esmentem) fan el miracle de servir un menú diari gourmet i creatiu, de cinc plats (dos aperitius, entrant, principal, postres i una beguda) a 16'50 euros. Tot fet des de zero: des del pa (que amassen a les quatre del matí) fins a la mantega amb coriandre que l'acompanya. Veure Garcia –un xef rodamón que ha passat per Michélin de París, Londres, Barcelona o Dinamarca– treballar en el seu primer negoci propi és un

espectacle: ell davant de la *mise en place*, controlant-ho tot amb una eficiència metòdica de tiralínies.

Un menú tipus: puré de tomàquet amb xili i botifarró de Burgos, i seitons amb colinap, gingebre i soja. Xitake amb maionesa al carbó i parmesà. I un final de traca amb un pit de pollastre a la Royal i puré de coliflor, fet a baixa temperatura, rematat en brasa sobre un fos de la mateixa au, i préssec amb cremós de farigola per postres. Filosofia japonesa, batec clàssic francès i esperit d'aprofitament

“Ho fem tot des de zero: la pasta, el pa, fins i tot la mantega. És la nostra filosofia”

Lanto

IRENE FERNÁNDEZ

Echegaray

IRENE FERNÁNDEZ

nòrdic... En un menú diferent cada dia, i que no passa dels 17 euros! Per què complicar-se tant la vida? “Els japonesos pensen que amb menjar-ne una mica d’un plat ja en tens prou. Comparteixen els plats pel simple fet que a mig menjar-los ja no hi ha res de nou. I se’m va acudir: per què no adaptar aquesta filosofia a la cuina que he après?”, explica García. La majoria d’elaboracions tenen un toc del *kamado*, aquella barbacoa nipona de ceràmica en forma d’ou. L’única tria possible és entre un principal de peix, carn o una opció vegana, i les nits de cap de

setmana fan una degustació de sis plats a 35 euros. Lanto (van batejar el negoci amb el seu fill) serà un dels restaurants on el 2023 hi haurà clatellades per entrar. Reserveu via whats.

→ València, 646. M: Clot. 658 941 131. 20-40 €.

Pedralbes Casa Petra

Pedralbes també és un barri, esclar. I la dimensió de barri es fa palesa en la identitat (i l’escassetat) de llocs com Casa Petra, un restaurant-xarcuteria-fruiteria. Va obrir el juny passat, però sembla que sigui aquí des del 1983. La Isabel Coll explica

que “la carta reflecteix els socis que hi som al darrere: pagesos i xarcuters, i hem volgut fer un homenatge al *colmado* de tota la vida i a la cuina de cullera”. Ser ‘un lloc proper’ aquí no és un tòpic buit: hi ha veïns que demanen si poden baixar la cadira de casa a la terrassa! I Coll coneix tothom que hi entra. Totes les viandes de la xarcuteria són d’elaboració pròpia, i es serveixen a taula. I tant pots fer-hi un àpat a deshora (esplèndid: ensaladilla russa bona de manual i un bikini de comtè amb pernil ibèric), com optar per una cuina catalana de producte

excel·lent, per passar ràpid-ous fregits amb botifarra- o fer diumenge amb un arròs sec amb ploma ibèrica. Al fons, exposen fruites i verdures de temporada que pots comprar o demanar (et ve de gust magrana a l’amanida?). És un bar local a preus continguts (per ser Pedralbes): obren cada dia de l’any, sense interrupció, de matí a mitjanit.

→ Manila, 51. M: Maria Cristina. casapetrarestaurante.com. 20-30 €

Poblencu Echegaray

Amagat sota l’aspecte de baret de barri, a Marià Aguiló –el veritable

Menjar i beure

FOTOS: RICARD MARTÍN

Bodega Montferry

La Muriel

mitja de calamars amb botifarra no et cal ningú més.

→ Marià Aguiló, 65. M: Poblenou.
93 154 38 28. 20-30 €

Sants Bodega Montferry

I ens complau anunciar la reobertura de la Montferry. Tota una institució popular, va haver de tancar el juliol passat i a finals d'agost ja era uns carrers més avall, en un local més gran, més nou i més lluminós. Els romàntics de la ronya enyoraran l'antic espai, però tot segueix igual: vi i vermut a dojo, i una extraordinària relació qualitat-preu popular. Que et salta a la boca quan menges un entrepà de mollete de fricandó (4,75 euros). I un repertori de cullera per sucar-hi pa: capipota i tripa, mandonguilles amb calamar, orella amb cigrons... Alegria!
→ Ptge. de Serra i Arola, 13. M: Plaça de Sants. 93 162 96 36. 12-20 €

Casa Petra

“No treballem de cara al turista. És benvingut, però ens dediquem al públic local: n’hi ha més”

→ cor comercial de Poblenou-, l'Echegaray és un tros de restaurant de proximitat. Una parella jove, en Beltrán Sastre i l'Erola Vila, es van conèixer estudiant al barri –a l'ESHOB– i no en van voler marxar. Fa tres anys van decidir obrir un restaurant com la botiga de discos propera: ultralocal. Ell segovià, ella de Taradell, expliquen que: “no treballem de cara al turista, perquè aquí n’hi ha pocs. A la pissarra només hi caben els plats en català”, riuen. Fa tres anys es van instal·lar en el que havia sigut un bar *carajillero*. Va costar que la

gent entengués el nou concepte, diuen: una pissarra amb vuit o nou plats d'èstricta temporada, amb producte excel·lent que compren al mercat i els comerços propers (menys el bacallà). El plat més emblemàtic, per la banda alta, són unes cokatxes de bacallà al pil-pil (20 euros) espectaculars, i per la baixa unes patates braves d'albergínia (5 euros). Entremig, un repertori de plat sencer que es renova cada dia, segons mercat, i que pots demanar en mitja ració si no tens mes remei que anar-hi sol. Esclar que, amb mitja de torreznos –fets per un segovià!– i

Gràcia La Muriel

Pocs llocs com aquest: un viver cultural dedicat a promoure artistes emergents i amb una proposta gastronòmica curosa. És un restaurant diàfan en un antic garatge, on un diumenge de vermut t'hi pots endrapar un meravellós *pepito* mar i muntanya –amb tonyina a la planxa, cansalada, taperes i pebrots de Padrón!– mentre la ressaca es dissol en un balsàmic concert de tango electrònic. Ull a la programació cultural: sempre hi trobareu alguna cosa que valgui

la pena.

→ Verntallat, 30.
M: Lesseps. 15-20 €.

@lamuriel_

Més bona taula a **timeout.cat/millors-menus**

Les cares de l'èxit

COM CADA ANY, sis professionals amb casos d'èxit a la ciutat seran els amfitrions de l'edició: l'emprenedora congoleesa enfocada en tecnologia Neema Bal Nelly; el mexicà Amilcar Vargas, director de Patrimoni Mundial de la Casa Batlló; la ballarina i coreògrafa de l'Índia Shreyashee Nag; l'estatunidenc Victor Horcasitas, editor de la revista *Barcelona Metropolitan*; Bibiana Cunningham, emprenedora eslovaca; i Emrah Ulucakar, directiu turc d'una multinacional del sector agroalimentari.

El talent d'arreu vibra a la ciutat

Dissabte 22 torna una nova edició del Barcelona International Community Day per reunir i connectar talent

LA DIVERSITAT i la riquesa de Barcelona no només les fan els autòctons; també totes aquelles persones que arriben de més enllà de les nostres fronteres i s'instal·len a la ciutat per regalar-nos visions noves. Des de fa nou anys, l'Ajuntament de Barcelona celebra aquest ecosistema de talent cosmopolita amb el Barcelona International Community Day, consolidat com el principal espai de benvinguda i *networking* per a tots els que han triat la ciutat per viure i treballar.

Amb l'agenda plena

Enguany, l'edició serà dissabte 22 d'octubre al Museu Marítim, i comptarà amb uns 80 expositors on trobareu refugi per fer xarxa: associacions i clubs

d'estrangers, escoles internacionals, empreses i entitats públiques. Durant el dia tindran lloc 54 activitats en diversos formats i a càrrec d'experts de nacionalitats diverses: tallers, xerrades informatives, *networking*, música en directe i activitats infantils. La gran majoria seran en anglès. Com a novetat, durant la jornada viurem la primera trobada de *networking* d'investigadors científics de Barcelona i una sessió explicativa del Barcelona International Welcome Desk, el servei municipal d'atenció al talent internacional. Una oportunitat clau tant per als nouvinguts com per aquells que ja fa anys que són a la ciutat. Feu vibrar Barcelona amb el vostre talent!

Shreyashee Nag

Connecteu amb el talent internacional a barcelona.cat/internationalcommunityday

Contingut patrocinat

Una 'burger' amb tocs exòtics

L'OCTUBRE ÉS EL mes de les sorpreses i tant pot fer fresqueta com molta calor. I perquè trobem l'àpat ideal, sigui quina sigui la temperatura, Timesburg ha creat 'La Libanesa': una *burger* nova que podreu degustar tot el mes i que s'adapta a tots els climes! Està feta a base de 200 grams de vedella 100%, formatge de cabra, menta, tomàquet, enciam fresc, maionesa de la casa i mutàbal: un puré d'albergínies que us fliparà. Tot, ben abraçat per un pa Air esponjós i suau que farà encara més plaent el moment en què els vostres llavis toquin tots aquests ingredients. Això sí, no serà fins que en noteu el toc fumats, incomparable, que desitjareu que l'octubre no s'acabi mai.

Combinació xocant

En la gastronomia, les fusions aconseguixen resultats irresistibles, i el de l'albergínia combinada amb formatge untuós és d'aquells que no trobareu en qualsevol *burger*. Una barreja de sabors i textures úniques, reforçada pel gust d'all fregit i el potenciador umami de l'anxova que el iogurt grec, amb la seva cremositat, s'encarregarà de suavitzar. El toc final i refrescant de la menta, ni us l'esperareu. Tasteu-la només aquest mes!

DE QUÈ VA...

La Libanesa, la nova *burger* d'octubre a Timesburg.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè el seu sabor fumats us farà sentir el caliu de la tardor.

→ Disponible per 10,80 € a tots els locals Timesburg durant l'octubre.
@timesburg

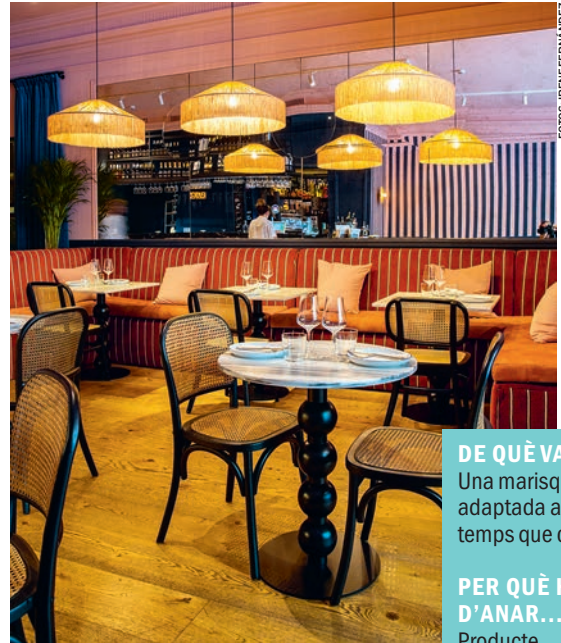
Assaboriu-la a [timesburg.com](https://www.timesburg.com)

Menjar i beure

RESTAURANT DEL MES

Batea

→ Gran Via de les Corts, 605. M: Passeig de Gràcia. 93 406 87 92. 30-40 €.

FOTOS: IRENE FERNÁNDEZ

DE QUÈ VA...

Una marisqueria adaptada als temps que corren.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Producte excel·lent amb idees fresques, juganeres i preus no elitistes.

QUAN SENTS MARISQUERIA, et ve al cap un senyor xuclant una safata de percebes o Julio Iglesias baixant d'un cotxe tintat a Gran de Gràcia. I una clatellada que et deixarà tremolant. Bé, la marisqueria Batea –batea és una plataforma de cria de marisc a Galícia– del cuiner Manu Núñez, copropietari del Besta, apunta a “una marisqueria no carca, que vol fer una cuina senzilla però no típica”, explica el xef. I que algú de classe mitjana es pugui permetre un cop al mes.

Núñez, fent servir excel·lent producte de l'Atlàntic (en majoria gallec) i mediterrani (en majoria català) s'inventa plats, platets i platassos defugint els tòpics dominants de les braves amb coses i la croqueta de gamba. Precisament et sorprèn amb una croqueta-nigiri de salsa verda –la del lluç– arrebossada, que t'esclata a la boca i banya el peix cru. O et permet fer una petita degustació freda (a 10 euros) amb navalles amb còdium, ostres, tàrtar de gamba i un divertit *saam* (farcelllet coreà d'enciam) amb musclos. L'esperit és juganer i popular, però l'aspecte lúdic (que bones les cuetes de salmónet de roca disfressades de cabrit a la milanesa!) no amaga mars i muntanyes seriosos i de traca. Com uns ravioli de porc celta amb ous de truita i fons de carn que és un desfici de sabor, o un encertadíssim cebiche de llobarro amb pell de pollastre. Per cert, Batea és a l'Avenida Palace, on hi van fer nit els Beatles. ■ Ricard Martín

TOP 3

La BCN Cocktail Experience ofereix còctels a 7 euros als millors bars del món

↑ Paradiso

Com aquest increïble Negroni Vulcano del Paradiso, tercer millor bar del món segons la 50 World's Best Bars. El fan en exclusiva per a la BCN Cocktail Experience, del 30 de setembre al 9 d'octubre.

→ Rera Palau, 4. paradiso.cat

↑ Sips

Una polsera de 20 euros et dona dret a demanar còctels de creació en 150 cocteleries de la ciutat: a 7 euros! Com aquest impactant Spin Fashion de Sips de la 37a millor del món segons la llista esmentada.

→ Muntaner, 108. sips.barcelona

↑ Pax49

La polsera es compra a barcelonacocktailexperience.com, on trobareu un llistat de totes les barres de la ciutat que, com el Pax49, participen en aquesta marató del bon beure. I ull als esdeveniments!

→ Rec, 49. pax49bcn.com

#SitgesAnytime

www.sitgesanytime.com

Més copes a timeout.cat/millors-bars

Coses per fer

Coordina Eugènia Güell
timeout.cat/que-fer

Paraules clau del mes:
bratwurst, identitat,
binaural, Sinéad
O'Connor, abraçada,
arquitectura, Venus,
Paulaner, Fukushima,
Mediterrani i -last but
not least- ressaca!

L'ABC

dels festivals de l'octubre

Aquest mes passen moltes coses, però l'Eugènia Güell us soluciona la vida: aquí va el diccionari que necessitàveu!

A.

AM Fest

Si ets un inconformista i la gent et coneix com "el de la música rara", aquest festival de música incòmode, experimental i sorollosa és el teu. En aquesta edició vindran els suecs Cult of Luna, els francesos Carpenter Brut i els catalans Za! Estàs a la cara B del panorama musical però tampoc tant? Salta a la B!
→ Farga de l'Hospitalet. Del 6 al 9 d'octubre.

Asian Film Festival

Amb la monarquia britànica a l'ordre del dia, el film que inaugura aquest festival va com anell al dit: *Sardar Udham* és un drama biogràfic d'una de les figures clau del procés

d'independència de l'Índia del Regne Unit. Relats històrics, qüestions de gènere i molt de drama són els temes centrals de les **més de cent pel·lícules**.

Totes dels països de la regió d'Àsia i el Pacífic. Bon viatge!

→ Cines Girona, Phenomena, CaixaForum i Zumzeig. Del 26 d'octubre al 6 de novembre.

B.

Festival B

Cupido, Trueno, Maria Arnal i Marcel Bagés, Sen Senra, Queralt Lahoz, Ferran Palau... et sonen (bé)? Aquest festival d'escenes independents i urbanes portava quatre edicions a la Fabra i Coats, i ara ha fet el salt al Parc del Fòrum.

→ Parc del Fòrum. 30 de setembre i 1 d'octubre.

Barcelona Beer Festival

Tant si teniu paladar com si ho feu veure, en aquest festival tindreu més de **500 cerveses artesanes** de llocs com Escòcia, Polònia, Alemanya i Itàlia. I tot amb música en directe i gastronomia. Si sou més de quantitat que de qualitat, salteu a la O!

→ Farga de l'Hospitalet. Del 14 al 16 d'octubre.

BCN Dibuixa

La gran festa del dibuix omplirà nous espais amb tallers que recuperen el format obert: us hi podeu incorporar en qualsevol moment! La temàtica d'enguany us agradarà: és l'abraçada!

→ Diversos espais. 22 i 23 d'octubre.

Biennial de Pensament

Et preocupa la salut de la democràcia, la pervivència del colonialisme, l'impacte de la tecnologia o el disseny de les ciutats? Doncs cap a la Biennial de Pensament. L'imperdible d'aquest any és la conversa *Futurs compartits*, entre els historiadors **Rutger Bregman** i **Yuval Noah Harari** –autor de *Sapiens*– l'11 d'octubre a les 18 h a la plaça Joan Coromines.

→ CCCB i altres espais. De l'11 al 16 d'octubre.

Biergarten

És el mes de la cervesa? És el mes de la cervesa. Taules llargues, frankfurts, bratwursts, pikantwursts i un menú vegà us donaran forces per aguantar les birres que us poseu dins. El de sempre: un animador, música, i algun repte per pujar a l'escenari de tant en tant que potser us deixa amb una mica menys de dignitat.

→ Poble Espanyol. Del 30 de setembre al 2 d'octubre.

C.

Charco

Comencem bé: aquest festival és gratis i per a tots els públics.

Biergarten

EVESSENCE BIERGARTEN

Charco, el festival de las afueras omple d'activitats la Trinitat Vella durant quatre dies: hi haurà monòlegs solidaris, una exposició, un dia d'activitats infantils, ràdio a la plaça de la Trinitat i una jornada de teatre als balcons. Tot plegat, girarà al voltant de la resiliència.

→ Trinitat Vella. Del 20 al 23 d'octubre.

Cinema Budista

Els temes de sempre –crisi climàtica, educació i equitat de gènere– però des d'un prisma nou: el Festival de Cinema Budista neix aquest octubre i projectarà films com *Records des de Fukushima*, de Doris Dörrie, que hi serà la convidada d'honor. Dins del programa també hi ha *Sofía Bengoetxea*, activista transsexual i practicant del budisme zen.

→ Cinemes Verdi Park. Del 19 al 23 d'octubre.

Clàssics

Si algú ha resolt l'entrellat de la identitat, que ens expliqui com. Mentrestant, el festival Clàssics és el lloc on us sentireu més a prop de respondre d'on venim, qui som i què ens defineix. Aquest 2022 comença la celebració pel centenari Bernat Metge i, sota el títol *La metamorfosi*, la **identitat** serà la columna vertebral d'una programació de diàlegs, exposicions i molt més.

→ Diversos espais. A partir del 28 d'octubre.

E.

Eargasm

Si el títol li fa justícia, després d'escoltar els grups que venen

tindreu un orgasme a l'orella. És la segona edició d'aquest festival de música alternativa i emergent de Barcelona, i a banda de pop, indie i rock, també hi haurà soul i funk. Orgasmes variats per a tots els gustos! Bicefal Project, Marta Knight i Irenegarry s'encarregaran de posar-vos a to!

→ Sala Upload. 21 i 22 d'octubre.

Escena Poblenou

Veure un part ha de ser molt emocionant, però veure una de les propostes d'Embrions, també. En aquest festival no només s'hi programen espectacles de teatre, dansa, circ, clown, concerts, swing i propostes híbrides, sinó que també us ensenya quatre propostes que estan en gestació: idees embrionàries en ple procés creatiu que en un futur esdevindran projectes escènics (o no). Això sí que és teatre pròxim i contemporani.

→ Diversos espais del Poblenou.

Del 20 al 23 d'octubre.

F.

Fanàtik

Ets *fanàtik* del pop-rock i l'indie? Guarda't el divendres. Ets *fanàtik* de la música urbana, el rap i el hip hop? Ves-hi dissabte! En aquest **nou festival** a la Salamandra de L'Hospitalet hi ha música emergent i de primera línia: de Mishima a Flashy Ice Cream, passant per Lauren Nine, Julieta i Guineu.

→ Sala Salamandra. 7 i 8 d'octubre.

H.

48 Hores Open House

Ets dels que passes l'estona mirant pisos a Idealista? Siguis xafarder o amant dels *house tours*, aquest és el teu festival: durant 48 hores, més de 200 espais de valor arquitectònic obren les seves portes. En aquesta edició han afegit llocs nous, com la Fundació Julio Muñoz Ramonet i la **Casa Tosquella**, una joia modernista

Casa Tosquella

que entre moltes altres històries, va acabar a Wallapop!

→ Diversos espais. 22 i 23 d'octubre.

I.

In-edit

Per molts anys! El festival de documentals musicals

fa 20 anys i per celebrar-ho segurament no menjareu pastís, però us podreu empassar –de gust– documentals sobre **Sinéad O'Connor**, Courtney Barnett, Chumbawamba, XXXTentacion, Karlheinz Stockhausen, Ennio Morricone i el naixement del punk rock a Nova York.

→ Del 27 d'octubre al 6 de novembre. Aribau Multicines.

J.

Jazz

Amants de la improvisació, organitzeu-vos agendes: el Barcelona Jazz Festival s'inaugura l'11 d'octubre amb Madeleine Peyroux. I a partir d'aquí, clàssics com Toquinho i Chucho Valdés i altres grans veus com Cécile McLorin Salvat, Samara Joy, Dianne Reeves, Cyrille Aimée i Melody Gardot.

→ Diversos espais. De l'11

d'octubre al 27 de desembre.

L.

LEM

Un piano de joguina en un festival musical? Benvinguts al LEM, el festival de música experimental. Aquest any no us podeu perdre l'**Orchestra Fireluche**, que el 14 d'octubre presentarà al Tradicionari *Segona florada*, el darrer disc, que van gravar amb Pau Riba. Hi sentireu instruments clàssics,

Viu Montjuïc

destinats a #RockpelsXuclis, música pels joves amb càncer.
→ Sala Apolo. 10 d'octubre.

de cultures diverses, pianos de joguina i tot de ginys curiosos.
→ Gràcia. Del 6 al 29 d'octubre.

M.

Mússol

En aquest concert hi haurà una sola banda i molts cantants: **Judit Neddermann**, Santa Salut, Pau Lobo, Kelly Isaiah i Ginestà –entre d'altres– cantaran els seus tres temes principals acompanyats d'una magnífica banda. Els beneficis aniran

O.

Oktoberfest

Resistència urinària i força al braç: entre que aixequis un litre de cervesa i el deixes anar, tot el que passa pot ser graciós, ridícul i memorable. La gran festa popular de la cervesa et farà saltar amb música en directe, DJs, menjar i litres de Paulaner.

→ Fira Barcelona Montjuïc. Del 5 al 16 d'octubre.

R.

Real 360° Experiències Binaurals

Si es diu Real deu ser per alguna cosa, i és que els concerts d'aquest festival els escoltareu d'una manera tan real que

semblarà que es recreïn les condicions de l'orella humana. Això és el que fa el **so binaural**: els assistents podran escoltar amb uns auriculars les veus i músiques de Queralt Lahoz, Anna Tijoux i Joan Miquel Oliver –entre d'altres– en tres dimensions. Que gaudiu més d'un concert de tota la vida? Mira la S.

→ Sala Paral·lel 62. Del 3 al 6 d'octubre.

S.

Say It Loud

Teletransportar-vos a Makana, Porto, Manchester, Luanda, St. Louis, Ndola i Londres és fàcil al Say it Loud, i en coneixereu les parts amb més ànima i ritme. Pujaran a l'escenari **Sampa the Great**, icònica rapera amb hits com *Female*, i Throes+Shine, avantguarda electrònica que combina la tradició portuguesa i l'anglesa. Bon viatge i bona música!

→ Paral·lel 62. Del 16 al 22 d'octubre.

Sitges Film Festival

Sant tornem-hi... per 55a vegada! La cita imperdible per als fans del cinema fantàstic inaugurarà l'edició d'enguany amb el film *Venus*, de Jaume Balagueró. Si voleu violència i horror, aquesta és la vostra. Alguns imprescindibles:

Resum dels festivals de cervesa:

- Biergarten:

30 set - 2 oct

- Oktoberfest: 5 - 16 oct

- Barcelona Beer

Festival: 14 - 16 oct

la première de *La piedad*, d'Eduardo Casanova i *Inu-Oh*, de Masaaki Yuasa, qui rebrà el premi Máquina del Tiempo.

→ Sitges. Del 6 al 16 d'octubre.

SWAB

Com són les galeries d'art de Turquia, Algèria i Beirut? Aquesta edició de la Fira d'Art Contemporani SWAB posa el focus al Mediterrani.

Podreu veure què exposa la Galerie 127 del Marroc o la Rhizome d'Argèlia. Són més de **70 galeries d'arreu del món** que s'atansen perquè feu un viatge artístic!

→ Pavelló Italià. Del 6 al 9 d'octubre.

Esteu enganxats a Netflix però voleu sortir de casa? La S també és de Serializados Fest! Pàgines 28-30

V.

Viu Montjuïc

La muntanya de Montjuïc ofereix molt més que passejades. Per demostrar-vos-ho, aquest festival ha programat **60 activitats** perquè el visquem al màxim. Tallers d'aromes de plantes, música, dansa i fins i tot

soldats romans, que tornaran a desfilars per la muntanya!

→ Montjuïc. 28 i 29 d'octubre.

SWAB

No t'avorriràs si mires timeout.cat/octubre

Grup de 'qawwali'

DE QUÈ VA...
Una exposició sobre el músic Felip Pedrell i un cicle de sons del món.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Perquè gaudireu de cultures musicals d'arreu.

→ Exposició: del 25 d'octubre al 26 de febrer.
Museu de la Música.
M: Marina. Cicle: diverses dates i espais.

Sons més enllà de qualsevol frontera

El Museu de la Música ens convida a explorar la figura del músic Felip Pedrell i a ballar amb les cultures musicals del món per la ciutat

LA NOVA TEMPORADA del Museu de la Música en va plena, de novetats. Entre totes, la de portar-nos enllà per nous racons, ja sigui musicalment com físicament. A partir d'aquest octubre, uniu-vos-hi i deixeu enrere la vostra zona de confort! A partir del dia 25 d'octubre i fins al 26 de febrer de l'any que ve, el museu ens proposa celebrar el centenari de la mort del músic Felip Pedrell amb una exposició que reflexiona sobre la seva influència i projecció

cap a la contemporaneïtat. El seu ideari, que beu de les idees del nacionalisme europeu al voltant del patrimoni històric i la música popular, va tenir un pes important entre músics del seu temps i, fins i tot, d'avui dia. Descobriu Pedrell a través de constel·lacions conceptuals, visuals i sonores!

Esperit musical

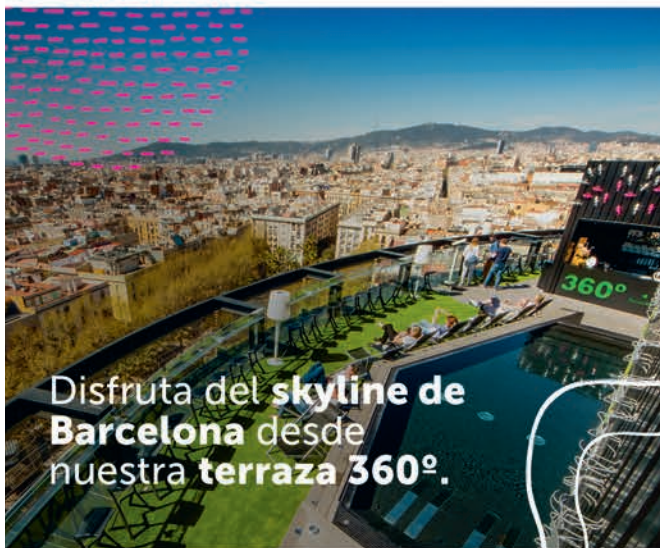
Sortint de les seves limitacions habituals, el museu, juntament amb L'Auditori, us proposa *Les*

músiques de l'esperit: un cicle en diversos espais de la ciutat que recorre al fet musical com a fenomen universal i posa la mirada en l'esperit. Extracta d'un recorregut per diferents comunitats de Barcelona, en què la música esdevé un element central. No seran concerts convencionals sinó actes de participació: una oportunitat per viure tradicions musicals ben vives, com el *qawwali*, el sufisme o el misticisme persa. Descobriu un món de sons i cultures!

Descobriu un munt de viatges musicals pel món a auditori.cat

Barceló Raval

Disfruta del skyline de Barcelona desde nuestra terraza 360°.

TODOS LOS VIERNES

EL SHOW GASTRO-MUSICAL DEL B LOUNGE

Cada domingo, el Brunch con DJ más alucinante de Barcelona de 12h a 16h en nuestro B-Lounge.

Amb la canalla!

Premi Nacional de les Arts 2004, Puran Bhatt, *Punchinelis* (14-16 d'octubre), *Miniatures* (21-23 d'octubre) i *Teatre de paper* (28-30 d'octubre).

→ La Puntual. M: Arc de Triomf. Del 7 al 30 d'octubre. A partir d'11 €.

A escena

Turó Park

Un parc i un espectacle gratuït: què més voleu? Passarà les tardes de dissabte d'aquest mes. El dia 1 a les 18 h començaran amb *ContaContes*. El 15 d'octubre a les 17 h, *Màgia i ciència*. I el dia 29 a les 17 h, l'obra de teatre *La fotografia mira*.

→ Turó Park. FGC: La Bonanova. Dissabtes 1, 15 i 29 d'octubre. Gratis.

Dins del cau del Tabalet

Com seria entrar al cau d'un conill? Els més petits ho podran fer a l'Autèntica Teatre del 7 al 9 d'octubre, en una experiència que els permetrà endinsar-se en una caseta feta amb paper maixé. Aquest mes també hi ha programats l'espectacle de titelles *Cargol treu banya*, *PAN*, *En Patufet* i *BOLA*.

→ L'Autèntica Teatre. M: Lesseps. Del 30 de setembre al 29 d'octubre. 10 € adult i 8 € infant.

Festival Internacional de Putxinel·lis

Aquest festival demostra que només amb les mans es poden explicar grans històries: titellaires d'arreu del món repassaran l'evolució entre la tradició i la modernitat en l'art dels titelles, amb espectacles com *Amar Singh Rator* (7-9 d'octubre) del titellaire

Festival Internacional de pallassos de Cornellà

Seixanta espectacles, activitats i tallers als carrers, sales, escoles, biblioteques i mercats de Cornellà de Llobregat ompliran la ciutat de somriures. En aquesta edició estrena *B.O.B.A.S.* de Jimena Cavalletti i *Ridi Pagliaccio* d'Asaco Producciones

A la carpa de plaça Catalunya se celebraran les grans gales del festival, una d'elles solidària, en col·laboració amb Pallapupas.

→ Diversos espais de Cornellà. M: Cornellà Centre. Del 16 al 23 d'octubre. Gratis - 18 €.

Petits Camaleons

Un festival de música familiar, amb el volum adequat, concerts curts i tot pensat per a infants fins a 14 anys. Seran 77 concerts de 35 artistes diferents: Stay Homas, Els Catarres, Maruja Limón, Delafé Acústic, Marcel i Júlia, Roba Estesa i molts més. A més, també hi haurà concerts per a nadons i rodes de premsa amb nens i nenes que hi faran de periodistes!

→ Sant Cugat del Vallès. FGC: Sant Cugat. Fins al 2 d'octubre. 18-28 €.

Amb les mans

Tardor de còmic

L'octubre serà el mes del còmic a l'Espai Culturista Sendak. S'hi faran tallers infantils i hi haurà una selecció especial de còmics juvenils i per a la canalla. A més, també es farà formació per a adults i converses amb autors, i hi participaran Ivan Pintor, Clara-Tanit Arqué, Pepon Menses, l'editorial Reservoir Books i Bang & Mamut còmics, entre d'altres!

→ Espai Culturista Sendak. M: Joanic. A partir del 7 d'octubre. Tallers infantils: 6 €.

El jardí d'històries menudes

Sempre ens han fet separar ciència de literatura, però aquí s'hi ajunten: a partir de

Espai Culturista Sendak

'Dormir amb taurons'

tres històries fantàstiques, els nens i les nenes podran crear amb les seves famílies flors i pol·linitzadors ben seductors, i després es farà una bona estona de lectura en família!

→ Jardí Botànic. M: Espanya. Dissabte 8 d'octubre. De 12 a 13.30 h. Gratis amb l'entrada del Jardí Botànic.

Capbussa't

Festa de la pesca

Ganes d'endinsar-vos al mar encara que sigui tardor? Tenim la vostra festa. Al Museu Marítim hi trobareu moltes activitats familiars, com ara *On viuen els peixos?* i *Els vaixells de pesca*, i també hi haurà un taller d'il·lustració, una demostració de cosir xarxes, visites guiades i fins i tot un contacontes. El millor? Que és gratis!

→ Museu Marítim. M: Drassanes. Dissabte 1 d'octubre. 11 h - 14 h. Gratuït.

Dormir amb taurons

Què fan els taurons a la nit? Com es desperten? Ara, els nens i les nenes que vulguin ho podran descobrir. L'Aquàrium de Barcelona ha organitzat una nit amb taurons: podran dormir al costat de l'Oceanari, ben a prop d'aquests animals i de més de 8.000 peixos diferents. Entre el sopar i l'esmorzar de l'endemà faran diverses activitats per completar el seu quadern de l'explorador i aprendre com viu aquest animal tan temut!

→ Aquàrium. M: Barceloneta. Divendres 7 d'octubre. 90 €.

De museu

P.A. (Prova d'artista)

Imagineu-vos visitar les exposicions de la Fundació Miró mentre s'experimenta amb diverses tècniques: dibuix, collage, taques de tinta, jocs amb objectes... Tal com feia l'artista, els nens i les nenes ho recolliran tot en un quadern de treball. Un matí artístic i diferent!

→ Fundació Miró. M: Espanya. Diumenge 2 d'octubre. 11 h. 7 €.

Hi havia una vegada

Aquesta exposició trasllada les històries màgiques de Pinotxo, la Caputxeta vermella, la Blancaneus i Hansel i Gretel –entre d'altres– a la nostra realitat per explicar-nos els fenòmens i els conceptes de les ciències socials i naturals. El recorregut pels deu contes es complementa amb tres llocs del Museu: el bosc encantat, el laboratori de la bruixa i un espai de lectura i jocs que tanca l'exposició.

→ Museu de les Ciències Naturals. M: El Maresme - Fòrum. 6,5 €. Gratuït per als menors de 16 anys.

Moda, càmera i acció

Després d'un recorregut per l'exposició *Cinema i moda*. Per *Jean Paul Gaultier*, les famílies podran fer activitats participatives dins de l'espai expositiu i un taller sobre la relació del cine i la moda. Acció!

→ Caixaforum. Dg. 2 d'octubre, 16.30 h. 4 €.

No t'avorriràs si mires
timeout.cat/nens

Celebreu la verema a Sitges

DE QUÈ VA...

La 61a edició de la Festa de la Verema.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per assaborir-hi el passat i el present vitivinícola de Sitges i els millors vins del territori.

→ Ds. 1 i dg. 2 d'octubre. Plaça de la Fragata. @sitgesturisme #SitgesAnytime

LA HISTÒRIA DE

Sitges té gust de vi. Des de sempre, la vila ha estat lligada a la tradició vinícola, ja que antigament era el port de sortida dels vins del Penedès; a més, va esdevenir un dels punts de la primera *road wine* d'Espanya: la Carretera del Vi; i, fins i tot, té un vi propi: la Malvasia de Sitges. De fet, un dels noms de noia més sitgetà és Vinyet. I, any rere any, la vila celebra la seva passió per aquesta beguda durant un cap de setmana, enguany l'1 i el 2 d'octubre. És la Festa de la Verema, que arriba a la 61a edició i té lloc a la plaça de la Fragata, on podreu

veure la tradicional premsada del primer Most i el concurs de trepitjadors amb el pesat de la Pubilla i l'Hereu de Sitges. A més, els mateixos dies també té lloc la Mostra de Vins, i hi podreu descobrir novetats i degustar vi del territori.

Vi més enllà de la festa

Si voleu saber més de per què parlar de Sitges és parlar de vi podeu participar en propostes que es fan realitat durant tot l'any. Podeu visitar el Centre d'Interpretació de la Malvasia de Sitges i apuntar-vos a les visites guiades *Olor de most*, que es programen cada primer dissabte de mes i configuren un itinerari pels diferents punts significatius de la Malvasia de Sitges. Fins i tot podreu veure una vinya d'aquest vi al Centre d'atenció al visitant de Can Milà. Aquest octubre, descobriu un territori molt proper i carregat de sabor!

Assaboriu el vi a sitgesanytime.com

Viatges

Coordina **María José Gómez**
timeout.cat/viatges

Més enllà de Londres

Sis destinacions que teniu a una hora en tren des de la capital del Regne Unit. Per *Time Out London* i *Enora Le Roux*

SI JA CONEIXEU les típiques atraccions turístiques de Londres i preferiu fugir-ne, aquí teniu una selecció de sis destinacions on podreu fer una excursió d'un dia. Totes estan a una hora o hora i mitja en tren o bé a unes dues hores en cotxe des de la capital del Regne Unit. Som-hi!

Brighton

Amb una platja sembrada de còdols, una animada escena LGBTQ+ i una gran tradició musical, aquesta ciutat és l'indret ideal per desconnectar i carregar piles. Comenceu la jornada alimentant les gavines al moll Palace Pier i després passegeu pels aparadors de Lanes, un conjunt de carrerons plens de comerços, botigues de discos i restaurants vegans. Acabeu el dia seient amb una pinta, o dues, al Brighton

Dispensary, un pub que dona suport a les petites cerveseries de Sussex com la Hand Brew Co.

New Forest

Una escapada a New Forest és el més semblant a fer un safari sense comprar un bitllet d'avió si sou a Londres. A mesura que avanceu entremig de camps i camins coberts de brucs veureu els famosos ponis que hi han pasturat des de familers d'anys. Si no us ve de gust estar tot el dia al cotxe però tampoc voleu caminar, podeu reservar una passejada a cavall en un dels estables de la zona. No us oblideu deixar temps per a un veritable dinar de pagès al Royal Oak a Fritham.

Cambridge

Més tranquil, més petit i (entre nosaltres) més bonic que Oxford, Cambridge té un

New Forest

Bristol

munt de coses entretingudes a fer. Una visita al Museu Fitzwilliam és una bona manera de començar. I, per continuar, és imprescindible que feu una parada golosa al Fitzbillies, on no us podeu oblidar de comprar una caps de Chelsea Buns per endur-vos a casa. Passeu un parell d'hores passejant pels col·legis de la universitat i la capella de King's College abans de fer un tour en barca pel riu: podeu contractar un guia perquè us faci la feina dura o podeu llogar-ne un (és més complicat del que sembla, ara ja ho sabeu).

Mersea Island

Connectada per una via que se submergeix amb la marea alta, Mersea és l'illa habitada més a l'est del Regne Unit (preneu-ne nota per si mai us conviden a un Pub Quiz). El seu gran atractiu és The Company Shed, un restaurant que serveix plats de marisc a l'estil tapes i que atreu una multitud d'arreu del país cada cap de setmana. No accepten reserves, de manera que si voleu degustar les seves especialitats, arribeu-hi abans de les deu del matí. La captura-alliberament de crancs també és una activitat recurrent a Mersea.

Canterbury

Més aventures a
timeout.cat/viatges

Mersea Island

La ciutat que va veure créixer Banksy té un munt d'indrets per descobrir

De fet, hi ha botigues que venen un kit complet per caçar crancs. Si això no us convenç, reserveu un viatge en vaixell per la badia.

Canterbury

Ara, la ciutat és més tranquil·la, però aquí era on la gent venia de romiatge religiós en honor a Geoffrey Chaucer, que va llegir 24 contes sobre un grup de pelegrins que viatjaven des de Londres fins a Canterbury per visitar el santuari de Thomas Becket. Aneu per feina i comenceu amb una passejada tranquil·la per la King's Mile, amb moltes botigues. A l'hora

de dinar, trieu entre ous gurmet a l'escoesa amb escudella i patates fregides del Pork&Co, *take away* del restaurant japonès Tamago o pizza acabada de sortir del forn del mercat de pagès The Goods Shed. Completeu el dia visitant la Beaney House of Art and Knowledge, que conserva un gat egipci momificat i una de les col·leccions de pintures de vaques més important del món.

Bristol

La ciutat que va veure créixer l'enigmàtic grafiter Banksy i grups com Massive Attack i Portishead té un munt d'indrets

per descobrir. Comenceu el dia visitant el parc Brandon Hill –des d'on podreu veure una panoràmica de tota la ciutat– i després passegeu-vos pel carrer de College Green: en un extrem hi trobareu la University of Bristol i en l'altre el riu. Ompliu el pap al ZaZa Bazaar, un enorme bufet-restaurant amb plats típics d'arreu del món, i preneu-vos una pinta a King's Street. Si encara teniu ganes de més, pugeu fins a Stokes Croft i entreu a qualsevol pub que us faci goig. De segur que us trobareu amb una actuació musical en directe! ■

FOTOS: SHUTTERSTOCK

Time In

Més títols a
timeout.cat/series

Coordina Borja Duñó
timeout.cat/time-in

Dolces i salades

Aquestes delícies televisives ens fan rebre l'octubre amb més il·lusió encara.
Per *Serielizados*

1

2

3

4

1 The bear

The bear sembla l'spin-off de *Shameless*. És com si agafessin el personatge de Lip i l'haguessin fotut a treballar en un restaurant de Chicago. La sèrie segueix el personatge de Carmy, interpretat pel mateix Jeremy Allen White, un jove xef d'alta cuina que s'ha de fer càrrec de la botiga d'entrepans de la seva família. Molt descontrol, embolics familiars i la dramèdia de la rutina. Tot ens porta a la vida dels Gallagher.

→ Estrena el 5 d'octubre de Disney+.

2 El gabinete de curiosidades de Guillermo del Toro

"Una sèrie que sempre he volgut fer... una antologia de delícies, salades i dolces, que vol dir-vos: Mireu, el món és bell i esgarrifós al mateix temps." Amb aquestes paraules, del Toro presenta el seu bestiari de monstres fantàstics. Amb un format similar al de *Love, death & robots*, del Toro adapta vuit històries de terror de la mà de diferents directors.

→ Estrena el 25 d'octubre a Netflix.

3 El inmortal

Coneixes la banda de Los Miami? Si ens preguntessin això podríem pensar que va ser un grup de la Movida madrilenya. Però no, només tenen una cosa en comú: la cocaïna. Los Miami van ser una de les bandes de narcotraficants més temudes de la capital durant els anys 90. Escrita pel guionista de *Fariña*, Diego Sotelo, aquest drama realista narra la vida i miracles del seu cap i retrata un Madrid nocturn gomorresc.

→ Estrena el 27 d'octubre a Movistar+.

4 This England

Hi ha polítics indistingibles de la seva caricatura. Donald Trump va posar les coses molt difícils als programes de sàtira política i Boris Johnson no es queda curt. L'humor ja està al Parlament, a la ficció li toca la part fosca. Potser per això els britànics han decidit posar Johnson enmig d'un drama social realista: la pandèmia del coronavirus el 2020. L'interpreta un tòtem de la tragèdia: Kenneth Branagh.

→ Estrena el 31 d'octubre a Movistar+.

Una veu contra el suïcidi

#TriLaVida

EL QUE
EM PASSA
NO TÉ
SOLUCI

061

EL SUÏCIDI S'EVITA PARLANT-NE.

Si tens pensaments suïcides o coneixes
algú en situació de risc, truca al 061 i parla
amb un professional sanitari.

061 /Salut
Respon

Fem-ho / BÉ
TOT
POSSIBLE

Generalitat
de Catalunya

Llibres

Coordina Andreu Gomila
timeout.cat/llibres

Ismael Smith i família

LA IMATGE ÉS de traca: una dona gran entra a l'estudi del germà. Fa temps que no accedeix al racó privat de l'artista. La cambra està en penombra, però al cap de poc descobreix que el germà va nu. Es ruboritzava, però ell fa com si res. Té davant un bust que representa el Quixot i que, en lloc de coll, hi té un llibre. Ell li demana que miri els ulls de l'escultura. Li diu que se'ls assembla. "Aquesta figura pertany a l'estirp dels bandejats, a la dels vençuts. A la teva i a la meva", afirma. I més tard: "Tots tres portem a dins una cosa que estremeix, alguna cosa que incomoda i que alhora atrau aquell que ens mira".

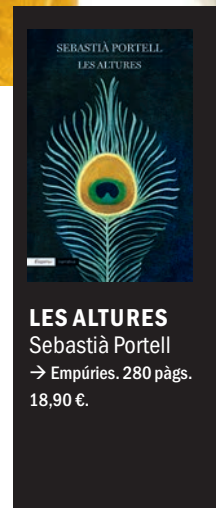
L'home que parla és Ismael Smith, artista barceloní que va

formar part de la generació del Noucentisme, i la dona que escolta és la seva germana Anna Maria. Fa més de 30 anys que viuen a Nova York. Ell és un dels grans artistes oblidats de l'art català del segle XX, un home estrofolari que va pujar al més alt i va caure sense que ell acabés d'entendre per què. Era massa diferent per a un país massa primmirat? Va morir el 1972, sol, en una residència psiquiàtrica fent màscares de la gent que l'envoltava.

Sebastià Portell n'ha escrit una mena de biografia novel·lada que no es limita a explicar els èxits i els fracassos del personatge, sinó que ordeix un retrat psicològic de Smith i la seva família, tant o més curiosos que ell. *Les altures* rebaixa la intensitat lírica de les obres anteriors de l'autor per jugar amb una trama i unes figures humanes clares, amb una prosa matisada, de metàfores justes. Un canvi de rumb brillant.

■ Andreu Gomila

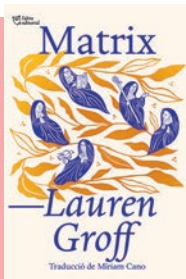
LES ALTURES

Sebastià Portell

→ Empúries. 280 pàgs.

18,90 €.

MÉS LECTURES Tres imprescindibles a la tauleta de nit

↑ Matrix

Una novel·la que comença en la foscor d'una abadia del segle XII amb una dona, Maria de França, que hi és enviada a contràcor i que es va il·luminant de mica en mica, així que descobrim el poder de les dones.

→ Lauren Groff. L'Altra. 256 pàgs. 19,90 €.

↑ Travessa del manglar

Per fi tenim en català aquesta obra mestra d'una autora de Guadalupe (Carib) en la qual fa un retrat del postcolonialisme a partir d'un fet anecdòtic: la mort d'un home de qui ningú no sap gran cosa.

→ Maryse Condé. L'Agulla Daurada. 240 pàgs. 18 €.

↑ Els irredemptos

Tres històries que ens porten a una escola d'extraradi, a una família que ha perdut els pares i al cervell d'un home que observa, i tot rel·ligat amb una prosa ambiciosa que ens agafa pel coll a la primera.

→ Cristina Garcia Molina. LaBreu. 154 pàgs. 15 €.

**temporada
alta** →

Girona, del 7 d'octubre
al 12 de desembre

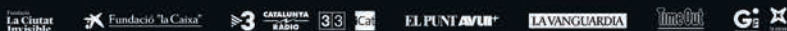
Declan Donnellan - Cheeck
by Jowl
Les Luthiers
Pippo Delbono
Angélica Liddell
Ute Lemper - Gio Symphonia
Oskaras Koršunovas
La Veronal - Marcos Morau
Krystian Lupa
Romeo Castellucci
Christiane Jatahy
Mario Gas
Julio Manrique
Guillem Clua
El Conde de Torrefiel
Juan Diego Botto
Juana Dolores
La Calòrica
Marta Barceló - Jordi Casanovas
Sol Picó - Charlotta Öfverholm -
Natsuki
Stefan Kaegi - Rimini Protokoll
Cristiana Morganti
Mariano Pensotti
Piel de Lava
Cirque Ici - Johann Le Guillerm
Maria Arnal - Marcel Bagés
Rocio Molina - Yerai Cortés
Eva Yerbabuena - Juan Kruz Díaz
de Garaio Esnaola

Prop de 100 propostes de teatre, dansa,
cinema i música

Tota la programació a www.temporada-alta.com

Un festival de **Bitò** amb el suport de:

Iconos atemporales

Un destino de shopping icónico te acerca las colecciones más emblemáticas de las mejores marcas nacionales e internacionales con hasta un 60% de descuento sobre el precio original. Clásicos infalibles que comprarás ahora y vestirás siempre.

Todo es otoño.

MODA - GASTRONOMÍA - CREATIVIDAD - TALENTO

LA ROCA
VILLAGE